

VICISSITUDS DEL TRESOR DE LA CATEDRAL DE LLEIDA I ELS INVENTARIS DEL SEGLE XIV

per Francesc FITÉ I LLEVOT

RESUM

En aquest estudi oferim una visió de les vicissituds sofertes pel tresor de la catedral de Lleida, i, tot seguit, ens centrem en els dos únics inventaris que conservem del segle XIV.

Paraules clau: catedral de Lleida, tresor, inventaris, segle XIV.

VICISSITUDES OF THE LLEIDA CATHEDRAL TREASURY AND THE 14TH-CENTURY INVENTORIES

ABSTRACT

In this study, we offer a vision of the vicissitudes suffered by the treasury of the cathedral of Lleida, going on to focus on the only two inventories remaining from the 14th century.

Keywords: Lleida cathedral, treasury, inventories, 14th century.

En voler abordar l'estudi del tresor de la catedral de Lleida, cal tenir present, primerament, que el 1149, quan es conquerí la ciutat, el primer que es feu fou recuperar la seu, desapareguda arran de la dominació islàmica, és a dir, la càtedra episcopal que ocupà, en lloc d'un bisbe nou, el bisbe de Roda, que es convertí així en el veritable hereu de la seu novament instaurada. Aquest és un fet històric a tenir molt en compte, sobretot perquè Roda subsistí com a cocatedral, amb el seu capítol propi, fins al segle XVIII, en què fou

suprimida.¹ Endemés, foren trameses a Lleida devocions vigents a Roda, com les de sant Antolí o sant Jaume, i relíquies, sobretot les de sant Valero i sant Vicenç, sobre les quals tornarem.²

Hi ha un segon succés històric a tenir present: la conversió de la vella catedral medieval en quarter militar arran de la Guerra de Successió, el 1707. Derrotada la ciutat per les tropes francocastellanes de Felip V, es creà una ciutadella, «el castell del rei», en la qual es va incloure la catedral i tot el barri de la Suda, on d'antuvi tingueren els seus palaus les dignitats capitulars i també el bisbe.³ Després d'una etapa d'intent de recuperació de la vella catedral, s'arribà, ja en temps de Carles III, a l'acceptació de l'erecció d'una nova catedral a càrrec de la Corona (1761). A partir d'aquest moment es buidà la Seu Vella del mobiliari que encara conservava i aquest es traslladà al nou edifici catedralici, incloent-hi el tresor, on ha restat fins a dates recents, en què una part s'ha dipositat al Museu de Lleida, que ha assumit la responsabilitat de la seva conservació. Dit això, ens volem fixar en l'estudi del tresor catedralici de l'època medieval i les seves vicissituds al llarg dels segles.⁴ Ens centrarem, especialment, en el segle XIV.

Desconeixem com es formà el tresor de la catedral de Lleida, que devia aplegar llibres litúrgics, relíquies i tot l'aixovar litúrgic, des de la roba a les peces d'orfebreria, com era habitual en tota catedral. Com hem avançat, alguns elements van ser portats des de Roda, com el famós tern de sant Valeri i el de sant Vicenç, patró de la catedral de Roda, que es convertiren en relíquies de contacte a la nostra catedral; posteriorment, també s'hi portaren fragments d'ossos de sant Valeri i de sant Ramon de Roda, pels quals es confeccionaren reliquiariis d'orfebreria adients, ja en època moderna, concebuts per a la litúrgia processional,

1. Vegeu, sobre aquesta qüestió, Josep.LLADONOSA, *Història de Lleida*, Tàrraga, Francesc. Camps Calmet, 1972, 239-240; Jordi.BOLÓS i Joan.R.mon PIQUÉ, «El bisbat de Lleida: un territori i unes institucions», a *Arrels cristianes: Presència i significació del cristianisme en la història i la societat de Lleida*, vol. 1: *Temps de forja: Els inicis i l'alta edat mitjana, segles v-xii*, a cura de Joan-Ramon González, Lleida, Pagès i Bisbat de Lleida, 2008, p. 255 i s.
2. Vegeu Francesc FITÉ, «Devoción a los santos y sacralización en el mundo urbano medieval, a través de las fuentes. El ejemplo de Lleida», *Sanctorum* (Viella), 10 (2013), p. 41.
3. Sobre la qüestió, Frederic.VILÀ, «Desfeta i recuperació de la Seu Vella», a *Congrés de la Seu Vella de Lleida: Actes*, Lleida, Paeria, 1991, p. 253 i s.
4. Per a la catedral nova, vegeu Frederic.VILÀ, «La nova catedral de Lleida: una fita important en l'arquitectura catalana setcentista», a *Arrels cristianes: Presència i significació del cristianisme en la història i la societat de Lleida*, vol. 3: *Temps d'expansió, temps de crisi i de redefinició: L'època moderna, segles xvi-xviii*, a cura de Ximo Company, Lleida, Pagès i Bisbat de Lleida, 2007, p. 493-514; Cèsar.MARTINELL, *La seu nova de Lleyda*, Valls, E. Castells, 1926.

que s'organitzava en les diades dels sants esmentats, tant a la nostra catedral com a la de Roda.⁵

L'any 2001, conjuntament amb la doctora Josefina Planas, vàrem coordinar un estudi sobre el tresor actual de la catedral de Lleida, per encàrrec de la Paeria de Lleida. En el catàleg inventari que s'edità es recullen els *ornamenta*, tal com són anomenades al segle XIV les peces d'orfebreria; el vestuari litúrgic (capes pluvials, casulles, terns, etc.), inclosa la famosa col·lecció de tapissos provinent de la Seu Vella, majorment dels segles XV-XVI, i, finalment, els llibres litúrgics. Un tresor catedralici al qual, arran de la supressió de la cocatedral de Roda, cap a finals del segle XVIII, se sumà un conjunt de peces del tresor de l'esmentada cocatedral, sobretot peces d'orfebreria d'època moderna. També, en temps d'Isabel II, s'hi incorporà l'Arxiu Capitular de Roda i els llibres litúrgics antics procedents d'aquella cocatedral.⁶

Mercès a aquest ingrés, a l'Arxiu Capitular de Lleida, que formava part aleshores del tresor catedralici, hi ha un conjunt de manuscrits medievals que s'enceta amb el famós sacramentari, ritual i pontifical de Roda, de cap a l'any 1000, i diferents llibres litúrgics, inclosa una consuetat del segle XV.⁷ Quant a l'orfebreria, si deixem a banda la procedent de Roda, la que resta, tret de dues peces dels segles XVI-XVII, són peces

5. Vegeu Francesc FITÉ, «Litúrgia i cultura a la Seu Vella de Lleida», a *Seu Vella, l'esplendor retrobada*, Lleida, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Fundació la Caixa, 2003, p. 119, n. 145; Rosa Maria MARTÍN, «Dalmàtica del tern de Sant Vicenç», a *Seu Vella, l'esplendor retrobada*, p. 273-277; Rosa Maria MARTÍN, «Teixit dels lleons del tern de Sant Valeri», «Teixit de les rosasses del tern de Sant Valeri» i «Tern de Sant Vicenç (dalmàtica, collarí i casulla)», a *La Seu Vella de Lleida: La catedral, els promotors, els artistes, s. XIII a s. XV*, Lleida, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, 1991, p. 37-44; Rosa Maria MARTÍN, «Estudi del tern de Sant Valeri», a *Congrés de la Seu Vella de Lleida: Actes*, p. 107-111.
6. Josefina PLANAS i Francesc FITÉ (ed.), *Ars sacra: Seu Nova de Lleida: Els tresors artístics de la catedral de Lleida*, Lleida, Paeria, 2001, p. 127-139.
7. Sobre aquest important manuscrit, vegeu Josep Romà BARRIGA, *El sacramentari, ritual i pontifical de Roda: Cod. 16 de l'Arxiu de la Catedral de Lleida, c. 1000*, Barcelona, Fundació Vives Casajuana, 1975; Francesc FITÉ, «Sacramentario, ritual y pontifical de Roda», a Isidro G. BANGO (dir.), *La edad de un reino: Las encrucijadas de la Corona y la diócesis de Pamplona*, vol. 1, Madrid, Tf. Artes Gráficas, 2006, p. 40-54. Hom també pot consultar Francesc FITÉ, «La Pretiosa LC.0027 y la Consuetat RC.0031, dos interesantes manuscritos litúrgicos del Archivo Capitular de Lleida para el estudio de la liturgia estacional en la Seu Vella de Lleida», a Eduardo CARRERO (coord.), *Arquitectura y liturgia: El contexto artístico de las consuetas catedralicias en la Corona de Aragón*, Mallorca, Objeto Perdido, 2014, p. 105-136; Josefina PLANAS i Francesc FITÉ (ed.), *Ars sacra: Seu Nova de Lleida: Els tresors artístics de la catedral de Lleida*, p. 127-139.

d'època moderna, algunes del segle XVIII i altres principalment del segle XIX. Pel que fa al conjunt de les robes litúrgiques, com en el cas de l'orfebreria, són d'època moderna, sobretot dels segles XVIII-XIX, amb l'excepció d'una casulla i una dalmàtica del segle XVII. D'altra banda, hi ha la col·lecció dels quinze tapissos esmentats, que corresponen, com hem dit, als segles XV-XVI.⁸

Com s'ha pogut comprovar, el que resta de l'antic tresor catedralici de la Seu Vella corresponent al període medieval, o àdhuc a l'època moderna, fins al segle XVII, és poc. D'aquí el títol de «vicissituds» del nostre estudi. L'ús i el desgast, d'una banda, i, de l'altra, un terrible incendi entorn del 1483⁹ i alguns robatoris – el més destacat, el perpetrat pels francesos, cap al 1810, arran de la Guerra de la Independència – han estat la causa de la pèrdua quasi completa del tresor. El robatori suara esmentat suposà la desaparició de la major part de les peces d'orfebreria d'or i argent i de pedres precioses que es custodiaven al tresor de la catedral. Fou de tal magnitud aquest robatori, que no restaren ni calzes per a celebrar la missa ni altres jocalies necessàries per al culte, com els ceptres, majorment per a la celebració dels oficis divins o processons solemnes.¹⁰

Davant d'aquest panorama, resulta fonamental l'intent de reconstruir l'antic tresor catedralici, tasca per a la qual ens cal acudir als fons documentals, fonamentalment als inventaris que periòdicament es duïen a terme sobre les peces custodiades a la sagristia. Per la nostra part, en aquesta recerca ens volem centrar en els inventaris més antics de la catedral, que daten del segle XIV, tenint present que, pel que fa als posteriors, hi ha editat un inventari del segle XV, l'únic conservat, per part del doctor Jordi Bolós i la doctora Imma Sánchez-Boira (2014), datat l'any 1464, amb afegits

8. C. BERLABÉ, «La col·lecció dels tapissos de la Seu Vella de Lleida», a Josefina PLANAS i Francesc FITÉ (ed.), *Ars sacra: Seu Nova de Lleida: Els tresors artístics de la catedral de Lleida*, p. 195-208.
9. Malgrat que Lladonosa proposà el 1490 com l'any de l'incendi, Borràs deixà clar que fou el 1483. Vegeu Josep LLADONOSA, «Documents i notes del Registre d'Actes Capitulars de la Catedral de Lleida (1496-1512)», *Ilerda*, XL (1979), p. 223-230; Lluís BORRÀS, *Efemérides del obispado de Lérida*, Lleida, s. n., 1911, p. 187-188.
10. Josefina PLANAS i Francesc FITÉ (ed.), *Ars sacra: Seu Nova de Lleida: Els tresors artístics de la catedral de Lleida*, p. 13.

de joells restituïts entorn del 1472-1473.¹¹ També existeix un inventari de 1488, un altre de 1514, així com un inventari d'època del bisbe Conchillos, de 1535, que edità mossèn Abad.¹² Podem parlar, per tant, d'una pràctica perfectament establerta de la confecció periòdica d'inventaris del tresor de la catedral, custodiat a la sagristia. Uns inventaris als quals s'anaven incorporant les peces que hi ingressaven. Podem afirmar, en aquest sentit, que es partia dels efectuats amb anterioritat, afegint-hi les noves peces o fent notar els canvis o variacions que amb el temps es produïen, per desgast o reparació de peces, sobretot les tèxtils. També tenim constància de reparacions de peces d'orfebreria a través dels llibres de sagristia, dels quals l'Arxiu Capitular de Lleida en conserva un conjunt.

Abans d'entrar en el tema i parlar de la transcripció dels inventaris del segle XIV, volem assenyalar que resta pendent de fer el balanç de les obres perdudes en l'incendi esmentat de c. 1483, ocorregut poc després de l'inventari publicat per Bolós i Sánchez-Boira. La notícia del tràgic succés informa de la destrucció de robes valuoses i peces d'orfebreria: «se cremaren molta rica capa de brocat e empalliar e molts altres rics joyels o creus que valeren pus de cent florins».¹³ Arran d'aquesta destrucció, es buscaren fórmules per a palliar les pèrdues, i així, per exemple, el bisbe Milà emeté una butlla en què concedia indulgències als qui fessin donacions de diners per a sufragar les pèrdues esmentades, que publicà l'editor alemany establert a Lleida Enric Botel.¹⁴

11. Jordi.BOLÓS i Imma.SÁNCHEZ-BOIRA, *Inventaris i encants conseruats a l'Arxiu Capitular de Lleida (segles XIV-XVI)*, vol. II, Barcelona, Pagès, 2014, col·l. «Texts i Documents», núm. 53, p. 1101-1145. Val a dir que es tracta d'un inventari més ordenat que el que exposarem aquí, com anirem veient, atès que s'endega amb la relació de les capes existents a la sagristia, com en el nostre cas, emperò de forma més sistemàtica, i tot seguit dona relació dels terns, gremials, tovalloles, mantells, coixins, camises i amits, dalmàtiques, línies i cortines, per cloure aquest apartat amb les senyeres, les catifes i els draps de ras. Tot seguit, dona relació dels cofres i caixes, llibres, peces de coure, ferro, estany i aram i el que es defineix com a «menuderies». Després es registren «crestalls i altres joies», és a dir, l'argent i les mitres. En fi, tota l'orfebreria.
12. No es tracta d'una simple publicació de l'inventari, efectuat arran de la visita pastoral de l'any esmentat, ans d'una inclusió dins l'estudi que sobre el culte diví dugué a terme Francisco Abad Larroy, essent canonge arxiver de la Seu lleidatana (Francisco. ABAD, «El culto divino en la Seo antigua de Lérida», *Ilerda*, XL (1979), p. 17-56).
13. Lluís.BORRÀS, *Efemérides del obispado de Lérida*, p. 187. També parla de l'incendi Francisco F. ABAD, «El culto divino en la Seo antigua de Lérida», p. 22.
14. Joan.BUSQUETA, «Decret i títol d'indulgència», a *Seu Vella, l'esplendor retrobada*, p. 354-356.

Davant la manca de concreció de la notícia i d'una relació de peces destruïdes, per la nostra part mirarem d'indagar sobre la sort dels draps d'or que posseïa la catedral lleidatana al segle xv, els quals es feien servir, endemés de per a cobrir els fèretres funeraris en els sepelís i aniversaris, per a empalliar el presbiteri, a la capella major, en les grans solemnitats, i arribarem a la conclusió que la pèrdua d'aquests teixits valuosos fou molt poc destacable, tot i que hi ha la possibilitat que es mirés de paliar la pèrdua amb una adquisició extraordinària i ràpida d'ornaments. En l'inventari de 1488, en aquest sentit, comptabilitzem trenta-quatre draps d'or o draps imperials, com eren coneguts, també, mentre que en l'inventari de 1514, se'n registren trenta-dos. Hem de pensar en una destrucció mínima o en una ràpida restitució?¹⁵

Val a dir que, en aquesta època, la sagristia es repartia entre la capella de Sant Jaume, a l'absidiola adjacent i soldada al braç nord del transsepte, i la part posterior de l'absis major, és a dir, el darrere del retaule major.¹⁶ És per això que l'incendi afectà únicament la zona de la capella de Sant Jaume destinada a sagristia. Entre les peces d'orfebreria que sabem que foren destruïdes s'hi trobaven la veracreu major d'argent i la custòdia del Corpus, que hagueren de fer-se de nou. La nova custòdia processional fou contractada a l'orfebre de Barcelona Ferrer Guerau, l'any 1506.¹⁷ Quant a la gran creu reliquiari, anomenada *Lignum Crucis*, es documenta en procés de realització entre 1520 i 1524, sense que en puguem assenyalar l'orfebre executor.¹⁸

En conclusió, aquesta tasca d'esbrinar tot allò destruït per l'incendi està pendent de fer-se o completar-se. Aquí hem volgut únicament encetar el tema. Es tracta, certament, d'una feina minuciosa que obligarà a establir comparacions entre els inventaris anteriors a l'incendi i els posteriors, i malgrat tot, serà difícil poder tenir exactament la relació de peces destruïdes, tenint en compte que, com hem apuntat, després de la desgràcia es

15. Ho publiquem a Francesc FITÉ, «Jaume Ferrer, pintor de la Seu de Lleida, i la confecció de draps imperials», *Locus Amoenus*, 8 (2005-2006), p. 67-80.

16. Descriu la sagristia Francisco F. ABAD, «El culto divino en la Seo antigua de Lérida», p. 18-25; Francesc FITÉ, «Litúrgia i cultura a la Seu Vella de Lleida», p. 102.

17. Carme AIXALÀ, «Ferrer Guerau i la custòdia de la Seu Vella de Lleida (1506-1513)», a *Congrés de la Seu Vella de Lleida: Actes*, p. 265-271; Lluís RUBIO, *Estudios sobre la Edad Media española*, Múrcia, Universidad de Murcia, 1973, p. 229, ap. 4.

18. Vegeu Francesc FITÉ, «Litúrgia i cultura a la Seu Vella de Lleida», p. 106, n. 152.

mirà de reposar les peces desaparegudes amb l'adquisició de noves. En el cas dels draps imperials, com hem vist, sembla que només en mancarien dos dels inventariats abans de l'incendi, però no tenim constància documental de les peces restituïdes. Cal també buscar dades històriques sobre possibles restitucions.

INVENTARIS DEL SEGLE XIV

L'inventari fonamental i sencer més antic que tenim de la catedral de Lleida data de 1381, tot i que n'hi ha part d'un altre de 1344, actualment integrat en el manuscrit que comentarem, del qual ocupa els folis 52r-55v. En aquests inventaris apareixen teixits, llibres i *ornamenta* (l'orfebreria), d'entre els quals es dona notícia d'un nombre de peces llemosines que no retrobem completament en l'inventari de 1381 i que de ben segur varen formar part de l'aixovar dels segles XII-XIII. Actualment, d'aquest tipus de peces, en resten solament una creu processional i una píxide del segle XIII, dipositades al Museu de Lleida, sense procedència, que ens permeten advertir com serien les que s'inventarien sense poder confirmar que procedeixen del tresor de la catedral.¹⁹

L'inventari està enquadrernat; té mida de foli, amb tapes senzilles de pergami, que reaprofitava un document del segle XIII, amb el text posat per la part interna, mercès al qual ratifiquem la seva cronologia, atès que porta la data de 1291, i ens assabenta que es tracta d'una butlla papal, tot i que res té a veure amb l'inventari. El manuscrit consta de seixanta folis, escrits en tinta negra i a una sola columna de text. Gràcies a les anotacions afegides amb un altre tipus de lletra, en les distintes peces que s'inventarien, i a la incorporació d'algunes peces més en anys posteriors, tenim constància del seu ús continuat fins al 1409.

L'inventari s'inicia en temps de l'ornamentar Bernat Çasala, canonge i ardiaca de Ribacorça. A través de l'inventari, ens assabentem que l'ornamentar o procurador dels ornaments era el responsable dels tresors que es custodiaven a la sagristia i qui els entregava al sagristà i al sotssagristà, tancats amb clau en caixes, per a la seva custòdia. N'era l'únic responsable,

19. Ximo.COMPANY, Isidre.PUIG i Jesús.TARRAGONA, *Museu Diocesà de Lleida 1893-1993: Catàleg*, Lleida, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, 1993, p. 79 i 81.

tot i que els tres posseïen clau de cada arca o caixa, de manera semblant a com els paers dels ajuntaments tenien clau de l'anomenada *arca dels tres* (o *quatre*) *panys*, dedicada a contenir els cabals i valors de la vila o ciutat.²⁰

En l'encapçalament del manuscrit llegim «Inventarium bonorum sacristie scilicet jocalium et etiam librorum Sedis Illerdensis, et quando recognoscitur semper debent esse pro capitulo duo canonici ipsius sedis»,²¹ és a dir, que si es feia un reconeixement de les jocalies, era prescriptiu que dos canonges del capítol hi fossin presents. Hem d'afegir que no es tractava d'un simple inventari, sinó d'un inventari registre, cosa que permet entendre el seu ús continuat al llarg d'uns vint anys. Com hem dit, a la relació inicial dels objectes s'hi anaren afegint anotacions dels canvis o modificacions soferts per algunes de les peces, sobretot tèxtils, com ara el canvi de folre d'una capa pluvial o la seva adaptació, quan era vella, per a fer altres peces, com les capes dels escolans o casulles. Després, sempre incorporant-hi l'any, constatem el registre de noves peces, per donació o compra, majorment robes, i una lletra diferent respecte a l'inventari primigeni ens fa adonar d'aquest ús com a registre, a través del qual constatem incorporacions de noves peces per compra, efectuades per l'ornamentar,²² o per deixa d'algun dels canonges, fins al 1409.

En el moment d'analitzar el manuscrit, crec que pot resultar interessant saber com es realitzà l'inventari, és a dir, com s'ordenaren i organitzaren els diferents ornaments. En aquest sentit, veiem com, primerament, s'inventariaren les capes pluvials pertanyents a les dignitats capitulars, totes de teixits altament luxosos, de seda, diaspres, domàs o vellut de diferents

20. A la vila d'Àger es conserva aquesta arca de tres panys, les claus de la qual posseïen els tres paers que regien la vila; a Lleida, a l'Arxiu de la Paeria, es conserva un armari del segle XVII amb funcions semblants, les claus del qual posseïen els quatre paers que governaven la ciutat.
21. Arxiu Capitular de Lleida, P3B_M2_P4_C06_Cp1. Vegeu a l'apèndix la transcripció completa del manuscrit.
22. Posseïm molts testimonis d'aquestes adquisicions per compra efectuades per l'ornamentar. En una època de 1497 en tenim un exemple, on llegim: «Jo Daniell Baró botiguer de la ciutat de Leyda confés aver rebuts de vos Mossen Francesch Perpinyà canonge de la Seu de Leyda axí com a ornamentar de la dita Seu onze lliures, onze sous, III diners per robes prenguts per la dita ornamentaria e mes confés aure rebuts setanta dos sous per la mitat de les averies de la obra del portal major e com axí es veritat fas lo present albarà scrit de ma ma a xxii de abril any M cccc xxx set e l'altra mitat de la obra del portal me signaren pagar al procurador de la obra» (Arxiu Capitular de Lleida, *Llibres d'obra*, 1497). Agraïxo a la doctora Carmen Berlabé haver-me facilitat aquesta dada documental.

tons; segons prescriu la normativa litúrgica, molts d'ells amb fil d'or, motiu pel qual s'anomenen de *panno aureo*. Tot seguit, es registren els terns i els *ornamenta*, o peces d'orfebreria, així com altres objectes i robes, com cortines, vels o coixins. Finalment, s'inventarien els llibres, els guardats a la sagristia i els custodiats al cor, fermats amb cadenes, que es precisa que són al cor del bisbe i al cor del precentor.²³ Els llibres es detallen perfectament amb llurs paraules o frases inicials i de finalització, una característica que no trobem en l'inventari esmentat de 1464 o en el de 1344.

De les capes, la primera a ressenyar-se és la del degà capitular Guillem Ramon de Montcada, que es descriu amb imatges d'or i l'heràldica «Montcada»;²⁴ una altra a destacar és la que fou de l'ardiaca de Ribagorça Domingo Ponç, de drap blanc d'or, amb imatges i «senyal de pont»; també hi ha la del bisbe Guerau de Requesens, de diaspre blanc «ab senyal de roch d'or en lo pitral e en lo capel», o la del bisbe Ferrer Colom, de drap d'or i «lo camp vermeyll ab senyal de colom». En total, comptabilitzem quaranta-nou capes en aquest primer registre (f. 1r-6v).

A continuació, trobem dos fulls intercalats i isolats que corresponen, sembla, a un inventari anterior, en què es registren quatre capes²⁵ (f. 6).

Tot seguit es fa inventari dels *ornamenta*, és a dir, de les peces d'orfebreria (f. 7r-7v), amb el seu pes i valor, a saber, dos bacins grans d'argent, una crossa i dos bordons d'argent, quatre calzes també d'argent (un amb pedres incrustades), una mitra obrada de perles i una custòdia gran d'argent que es diu que fou del degà Guillem Ramon de Montcada, com en el cas d'un dels calzes, valorat tot en 246 lliures d'or.

23. Per al cor, vegeu Francesc FITÉ, «Franci Gomar y el nuevo coro de la Seu Vella de Lleida», a *Actas del Congreso Internacional sobre Gil de Siloé y la escultura de su época*, Burgos, Institución Fernán González, Academia Burgense de Historia y Bellas Artes, 2001, p. 373-390.
24. Com es pot veure al llarg de l'inventari, a més d'aquesta magnífica capa, es dona relació de sumptuoses peces d'orfebreria de les quals fou possessor, com una custòdia d'argent i un seguit d'anells. Recordem que, en aquell moment, els Montcada havien assolit el màxim prestigi i que Ot Vell Montcada, pare del degà, fou el fundador de la capella Montcada, en la qual el degà fundà un benefici entorn de la devoció a la Santa Espina, allotjada en un reconditori de la capella. Sobre aquest benefici, vegeu Francesc FITÉ, «Noves dades documentals de la Seu Vella (s. XIV)», a *Actes d'homenatge a la Dra. Francesca Español*, Barcelona, Amics de l'Art Romànic (en premsa).
25. Pel format, semblen haver pertanyut a un antic quadernet que seria anterior, de lletra poc cuidada.

Després, amb data 21 d'abril de 1383, hi consten un reconeixement de l'inventari del nou ornament, Ramon Ferrer, i el registre d'una sèrie de vestits amb el signe «Montcada» en or, sacerdotals, diaconals i sotsdiaconals, a més d'un pali i una capa processional de samit i vellut, valorat tot en 10.333 sous i 4 diners. També se li lliuren 10.000 sous, sense especificar-ne el concepte, ratificat tot pel bisbe Romeu Cescomes (f. 7v-8r).

En els folis 9r i 9v segueixen detallant-se set capes més, com si fos continuació de la relació anterior, motiu pel qual el còmput total de capes passa a ascendir a cinquanta-sis peces. Després veurem com la relació encara segueix.

Hi ha intercalat, a continuació, un altre full isolat, amb lletra diferent i, per tant, pertanyent clarament a un altre inventari que sembla posterior al que exposem, ja que duu data de 19 de març de 1392. Indubtablement, la col·locació en aquest lloc resulta arbitrària, però cal mantenir-la, perquè s'ha paginat dins el conjunt del manuscrit amb la numeració f. 10r i 10v, encara que solament està escrit per un costat. El full ofereix una relació de les peces que hi havia en una caixa de la sagristia (*caxa magna*) que havia pertanyut a l'esmentat Guillem Ramon de Montcada, feta obrir per l'ornament d'aleshores, Joan Exemeniç, posterior als esmentats. És interessant perquè, a més a més, dona una relació d'onze anells episcopals: dos d'or amb un safir encastat, un d'or amb un topazi, un altre amb una pedra vermella, dos més amb un diamant encastat, un altre amb una pedra verda, tres més amb una pedra vermella i un darrer amb una cornalina.

Com hem assenyalat, la relació de capes pluvials de luxe segueix (f. 11r-17v), i se n'indiquen igualment els donants: així, es ressenya la capa del bisbe Aranyó; la donada per Jaume del Rei, de drap d'or amb senyals reials (f. 11v); la donada pel bisbe Ponç de Vilamur, de diaspre verd amb fresadura (f. 12r), i així fins a vint-i-sis capes més que Bartomeu de Puigalt, l'ornament d'aleshores, confirma, amb data de 9 de març de 1388. La relació no acaba aquí: el 29 d'abril de 1386 s'anota la deixa i el registre de la capa del canonge Ramon Pastor, davant el sagristà Ramon de Sant Pau i dignitats capitulars, que es descriu de drap d'or blau amb fresadura i l'agnusdei representat al capelló i al pitral (f. 14v).

A continuació, s'hi afegeix una relació de capes de «pocha valor» que ascendeix a trenta-una. Tot seguit, s'ofereix el registre de quatre capes més, aquestes valuoses, anotades per una mà distinta; a saber: una donada pel bisbe Arnau Cescomes, el 17 de desembre de 1382, de samit verd

amb fresadura d'or de dos dits d'ample i l'heràldica «Cescomes»; una altra que deixà, l'1 de gener de 1383, el canonge i paborde Esteve Folquer, de drap d'or i camp d'atzur, amb senyals d'or i senyal reial al pitral i de falcó, així com la imatge de sant Esteve al capelló, mentre que a la fresadura es fa constar una Nativitat i altres representacions; finalment, s'hi inclou la capa deixada per Berenguer Barutell, el 31 d'octubre de 1383, ardiaca de Ribagorça, de drap d'or vermell «paupanat» amb bestioles i fresadura ampla amb imatges i orla de full d'argent, mentre que al capell s'indica un senyal barrejat en blanc i negre i un altre de camp d'or i una barra vermella (f. 16v).

En total, surten inventariades noranta-dues capes pluvials, algunes de velles, i es fa constar, amb lletra posterior, que s'han aprofitat per a fer capes per als escolans — hem de pensar que per a la festa del bisbetó. També s'hi fa relació de sis capes per als fadrins, entre les de poc valor.

Seguidament, es dona la relació de terns, o «capelles», com surten esmentats en l'inventari (f. 17r-20r). Concretament, es parla de «capelle cum suis apamentis». És interessant veure en tot aquest inventari com aquests teixits de gran luxe, donats i dipositats a la sagristia, es van convertint en la memòria de la catedral, per la identitat dels donants, bisbes i dignitats capitulars, sobretot.²⁶ Ho hem vist amb les capes i ho veurem tot seguit amb els terns, com després també ho advertirem en la relació dels draps d'or i davantals. El primer que s'inventaria és la casulla negra amb senyals de Moliner, canonge i, més endavant, la capella de drap d'or vella de «Sent Valero de Roda», conformada per la casulla i dues dalmàtiques i la capa de drap d'or (f. 17r). Ho dèiem a l'inici: som davant d'un tern considerat relíquia, del segle XIII, conjuntament amb el de Sant Vicenç de Roda, tot i que aquest darrer no surt inventariat, o almenys no s'especifica. També surt registrada la capella del bisbe Aranyó, de diaspre verd, conformada per una casulla i tres dalmàtiques i la resta de paraments que la constitueixen, inclòs el drap de cadira. Tot seguit, surt registrada la capella del bisbe Jaume Sitjó, de diaspre vermell i brocat d'or, conformada per casulla, túnica, dalmàtica, amits, camisa, cinyell de seda vermella, estola i maniple, en el que pertoca al bisbe, seguida de les peces per al diaca i el sotsdiaca. També hi consta un «davantal d'or ab

26. En l'esmentat inventari de 1464 es dona també la relació de capes i capelles deixades pels bisbes i dignitats capitulars.

himages de la Nativitat» i tres capes amb les corresponents fresadures folrades d'or i sendals vermells i de diaspre, així com sandàlies i sabates, i la mitra obrada amb perles i dos grans esmalts davant i trenta-quatre més al darrere, posats entre la mitra i les «flòmoles», proveïda, a més, de cascavells i dotze pedres verdes (f. 18r). Finalment, s'inventaria una crosca d'argent daurada de tres peces. Segueix, a continuació, el tern del més amunt esmentat Guillem Ramon de Montcada, de vellut vermell amb rodes amples d'or, i així fins a vint-i-quatre terns.

Es registren, a continuació, els «Davantals e draps d'or e de seda» (f. 20v-22r). Entre els davantals cal esmentar-ne un amb la imatge de la Verge i un altre de barrat d'or amb obra morisca (f. 20v); dos més es descriuen amb els senyals «Cescomes». S'hi inclouen, també, nou mantells de la Marededeu del retaule major, l'obra per Bartomeu de Robio,²⁷ i cinc més per a la figura de l'infant Jesús, així com un mantell blanc per a la Verge i un altre per a l'Infant que donà Domingo Ponç. Segueix una relació de sis davantals, a més de draps d'altar, frontals, tovalloles, palis i draps d'or. Un pali es descriu amb «lo camp blau açur», amb grans obres d'or i ocells d'or amb senyals de la reina Elionor, que s'anota que es feia servir per a «entalamar» (f. 22r). De draps d'or, se'n registren sis; altres draps que s'anoten consten de colors diversos i d'alguns se n'assenyala la funció.

Tot seguit, es recull la relació de les camises i els vels, tovalloles, coixins i cortines que es trobaven a la sagristia (f. 22v-24r). D'aquests, una peça interessant és un «tapit vellos» donat per un mercader de Lleida, Bernat Pellicer. No podem afirmar que sigui tapís de paret – en aquesta època molt rars –; més aviat cal creure que ha de tractar-se d'una catifa, perquè així s'esmentaven, o de draps de peu, que en el nostre inventari no apareixen amb aquest qualificatiu (f. 24r).

Consta seguidament la relació de tres corones de la imatge de la Marededeu del retaule major esmentada i dues de l'Infant (f. 24r), a més de tres canelobres de coure donats pel bisbe Romeu Cescomes, que s'indica que servien per a la quaresma; també un gran drap de lli que es feia servir,

27. Sobre aquesta imatge del retaule major no conservada, hi ha l'estudi de Francesca.ESPAÑOL, *El escultor Bartomeu de Robio y Lleida: Eco de la plástica toscana en Catalunya*, Lleida, UdL, 1995, col·l. «Estudi General», núm. 1, p. 19-24; Francesca.ESPAÑOL, «Retaule major de la Seu Vella», a *Seu Vella, l'esplendor retrobada*, p. 314-321.

segons s'especifica, per a cobrir el «retaula de Sent Pere», se suposa que el Divendres Sant. Es dona relació, igualment, de dos draps de llana, l'un obrat amb imatges de santa Maria i sant Joan i l'altre amb la història de Daniel i Ezequiel, que consta que s'empraven per a empalliar. També hi apareix una senyera de sendal amb una imatge d'or de la Verge (f. 23v).

A continuació, consta la relació de «tapits e draps» (f. 24v-26r), emperò s'hi inclouen altres objectes de teixit i mobiliari, bàsicament caixes o arques, i un «crestayll gros rodon» pel mal d'ull (f. 25r), quatre bordons de fusta amb cristalls al cap, dos guants bisbals amb esmalts i algunes peces més. Respecte al mobiliari, en cap moment es fa esment d'armaris; es parla d'un arribanc i, sobretot, de caixes o arques de diferents mesures.

Aquí ens apareixen, també, registres de noves peces, com una del 17 d'abril de 1386 que s'encomana al sotssagristà Joan de Berga, corresponent a una «tovallola» flocada de seda blava amb ocells blancs i cadenes per a cobrir el faristol quan es llegia l'Evangelí (f. 25v); també s'anota l'entrada, el divendres 8 de febrer de 1409, del tern del bisbe Pere Çagarriga, de drap damasquinat blanc «pampoliat», conformat per una casulla amb «Istoria Passionis» a la fresadura, estola i maniple del mateix teixit, folrats tots ells amb tafetà de color vermell, dues dalmàtiques i «peramentis inperialis sive de panno aureo vocato inperiall», així com una capa pluvial amb la història de la Nativitat i l'Assumpció de la Verge a la fresadura, mentre que al capelló s'assenyala que hi figurava la representació de la coronació de la Verge Maria (f. 26r). També s'anota una capa del mateix teixit, amb les històries de la resurrecció de Llätzer i de Crist, a la fresadura, mentre que al capelló hi ha la representació d'un bisbe i, a la part superior de la fresadura, la representació de sant Pere.

Tot seguit es dona compte de les peces d'*argentum* (f. 27r-40r), tot i que s'hi encabeixen altres objectes, àdhuc un tern. Primerament s'anoten diferents vasos sagrats, entre els quals hi ha una custòdia i unes canadelles d'obra de Llemotges (f. 27r), dues caixetes d'ivori, un reliquiari de cristall petit, una bella creu d'argent daurat i dos àngels obrats en argent de la custòdia gran d'argent; a més a més, un *Lignum Domini* d'argent amb el peu daurat, i «lo test d'argent» amb el seu estoig de vellut morat, que es refereix a l'evangeliari amb tapes argentades que es feia servir en les misses més solemnes. Hi consten també alguns anells, dos pontificals amb diverses pedres, dues creus de cristall amb el peu de llautó i senyal de Pere del Rei, una ara de jaspi amb cristalls i margarides d'obra de Llemot-

ges i dues taules de Llemotges; també una mitra obrada amb fil d'argent i ornada amb pedres, d'obra de Llemotges (f. 28r).

Com a objectes curiosos, s'inventarien unes balances d'aram, un torn per a lligar llibres, sis botons d'argent, dos de daurats i els altres blancs; l'anell de coure del bisbetó, citat com a «bisbe dels Ignocents», conjuntament amb la mitra i els guants. Després s'anota un tapís que donà G. Çafont amb la imatge de santa Maria (f. 28v). Segueixen calzes, un reliquiari d'argent a manera d'agnusdei amb esmalts (f. 29v); sis anells que es diu que foren de Romeu Cescomes, un amb un diamant i els altres amb diferents pedres que, segons consta, estaven guardats a la caixa del degà Montcada. Es precisa que l'inventari d'aquestes peces s'acabà de fer el 31 de maig de 1381, en presència del degà Arnau Ferrer; de Bernat Cescala, ardiaca de Ribagorça; de Pere Roig i Bartomeu Figuerosa, beneficiats, i essent-hi presents Ramon Fayner, sotssagristà, i Antoni Perpinyà, sagristà, que juren rebre en custòdia els objectes esmentats de mans de l'ornamentar. Cal fer notar que dos beneficiats s'encarregaven dels ornaments sota la direcció del sagristà i el sotssagristà (f. 29v).

S'anoten encara algunes obres més, com ara cinc hostiers de ferro, una vella crossa d'argent amb pedres vermelles i blaves, tres calzes més d'argent — un dels quals fou, es diu, d'un tal Soler; un altre, de Pere Desvalls, amb senyal de rosa, i l'altre, amb senyal de «Montcada», de Guillem Ramon de Montcada —, una mitra obrada amb perles i una custòdia gran d'argent, que fou de Guillem Ramon de Montcada, daurada i amb quatre àngels, de dotze marcs de pes, amb un «peuet hon se pose la creu» (f. 30r). Al final d'aquesta relació hi ha la data de l'execució de l'inventari d'aquestes peces, 13 de maig de 1385, tot assenyalant que es va reconèixer tot el subscrit, excepte el que hi havia a la caixa del degà Montcada, i que ho rebia Ramon Aleró, que es comprometia a custodiar-ho davant del degà i capítol que surt relacionat al complet. També s'indica que, de la custòdia, se'n feu càrrec el sagristà Ramon de Santa Pau. Acaba l'inventari amb un seguit de peces del degà Montcada, adquirides per a l'ornamentaria (f. 30v-33r).

La relació dels llibres litúrgics que es guardaven a la sagristia i al cor consten en l'apartat «*Librorum sedis inventarium*» (f. 41r-47r), i en feu l'inventari Bernat Cescala, ardiaca de Ribagorça. En ell, tot i que no s'especifica, primerament es dona relació dels llibres guardats a la sagristia, que sumen trenta-sis, al final de la qual signen Ramon Fayner, Ramon Aleró i Pere Roig, beneficiats.

Els llibres que es detallen són: dos missals, un evangelister, un psaltiri, un capítol vell, un responser, un pontifical i el llibre d'Ezequiel glossat, als quals segueixen el *Llibre de les sentències*, un *ordo* de sermons segons Inocenci III, tres volums de la Bíblia, un volum d'evangelis i epístoles, un psaltiri d'una de les bíblies – amb interpretacions de termes hebraics i d'altres en ordre alfabètic –, l'*Epistola Gregorii Pape*, les epístoles de sant Pau glossades, a més d'un ordinari, un epistoler i un llibre, amb glosses, anomenat *Parabole Salomonis*.

A continuació, es detallen els llibres «In coro episcopi», que sumen un total de deu (f. 43v-44r). Són igualment llibres d'ús litúrgic, a saber, un evangeliari amb els quatre evangelis glossats, un psaltiri glossat i tres més que no, un breviari «de la costum de Leyda», un epistoler amb les epístoles de sant Pau glossades, un diürnal i un racional. Al cor del precentor, que s'aborda tot seguit, els llibres registrats són trenta-sis, de característiques semblants als anteriors. Hi consten un breviari santoral, dos leccionaris ferials, un oficiari, dos leccionaris santorals, un proser, dos capítols, un *Dialogus*, la *Pretiosa*, un psaltiri, un breviari dominical, dos psaltiris sense glosses, un *Flos sanctorum*, una Bíblia, un responser vell, un *Hugucium*, les etimologies de sant Isidor i uns decretals. Es fa constar que tots els llibres estan fermats amb llurs cadenes respectives. S'hi afegeix, encara, el llibre dels *Victoriis*, una consuetat vella, dues consuetes de paper i alguns més. Es conclou el registre l'1 de juny de 1381, quan Antoni Perpinyà, germà de Jaume Perpinyà, porta al degà i al sagristà les claus «panni Ihesu Christi», mentre el sagristà duu una altra de les claus, la de la caixa del segell del capítol.

Continua el manuscrit registrant la donació de la capa pluvial del canonge Jaume Aragonés, de drap d'or damasquinat d'atzur, el 27 de maig de 1389 (f. 47r). Tot seguit s'anota com Jaume Miralles, beneficiat el 5 de gener de 1391 davant les portes de la sagristia com a procurador de Domènec Ponç, entrega a Joan de Peralta, prepòsit i ornamentar, dues corones de la Maredeu i el nen Jesús, amb pedres de diversos colors, margarides o perles, ben obrades (f. 48r). S'anota també, amb data 4 de desembre del mateix any, la compra de Joan de Peralta de dos pams de drap d'or i un ventall de plomes de paó, així com d'un braser cobert de fusta per a escalfar les mans del prevere que deia missa a l'hivern, per un preu de 20 sous (f. 48v).

El 23 de març i el 26 d'abril de 1392, l'ornamenter Joan Exemeniç encomana a Pere Gener, sotssagristà, un conjunt de peces de roba litúrgica. Es tracta de cortines, draps, una caixeta nova de fusta de xop on anaven els canelobres que adquirí misser Ramon Pastor i una relació més de capes, es diu «novellament fetes», entre les quals la de Joan Exemeniç. El 20 de desembre del mateix any s'anoten, igualment, jocalies comprades per a la catedral, a saber, dues dalmàtiques, una casulla, sis catifes peludes, com de drap de vellut, així com una manxa petita per a espolsar el retaule major (f. 49r-50v).

El 25 de gener de 1393, Joan Exemeniç encomana novament al sotssagristà Pere Gener un conjunt d'objectes que es relacionen, començant per un encenser d'argent, dues canadelles, una naveta d'argent daurat i sis vels de sendal vermell. El 13 de març del mateix any, el mateix ornamenter encomana dues «linees» blanques de domàs per a l'altar major i algun objecte més (f. 51v).

Podem dir que hem vist tot l'inventari abordat, per bé que falta algun full més, de principi de 1344, per tant, anterior al que acabem d'exposar; apareix intercalat entre els folis 52r i 55v, i es registra com a escrit a primers de juny. En ell, ni la lletra ni el format es corresponen en res amb l'inventari que estem tractant. És per això que creiem que cal veure'l separatament; endemés, sembla que no està sencer. L'hem situat, per aquest motiu, al final de l'inventari que estem exposant de 1381.

Els darrers sis fulls de l'inventari de 1381 segueixen enumerant peces sobre la base de registres, primerament unes peces que el 31 de març de 1395 l'ornamenter nou, Antoni de Perpinyà, posà sota la custòdia del sotssagristà Romeu de Vilasana; concretament, dos draps d'or, un d'imperial que fou d'en Timor, folrat de negre, i un altre que fou de mossèn Joan de Peralta, que es reaprofità per a la confecció de dalmàtiques, i un «camis» (f. 56r). El dilluns 14 de maig del mateix any l'ornamenter Tristany de Navès posà sota la custòdia de Ramon Aleró altres peces no inventariades, a saber, quatre tovalloles. I Ramon Aleró, *olim ornamentario*, confessa que fa entrega a Tristany de Navès, primerament, d'uniques tovallolles llistades de blau «ab ferradura d'ase», de seda amb una flor de lis de la mateixa tela; una «linea» vella amb ratlles vermelles, i una altra tovallola barrada d'or amb els caps morats, d'obra morisca (f. 56r-56v).

Continua Ramon Aleró detallant un grup d'obres trobades a la sagristia que no foren incloses en l'inventari, a saber, un tern de «çeytó» morat, amb imatges dobles a la fresadura de la casulla; un altre tern de diaspre blanc, també amb imatges dobles en la fresadura de la casulla; una capa que fou de Berenguer Vicent, ardiaca de Benasc, de drap d'or damasquí, amb senyal de pera; la capa del Papa, de drap blanc amb plomes de paó i senyal de «luna» que hem de suposar que donà el papa Benet XIII, i la capa de Joan de Requesens de drap blanc amb àguiles d'or, amb senyal de roc. També s'hi inclou la capa de Domènec d'Osó de drap d'or damasquí amb senyal d'os, així com dues cobertes de vellut vermell, pertanyents a l'evangelister epistoler, i una tovallola verda (f. 56v).

El que resta seguidament són igualment registres afegits: el primer, del 18 de novembre de 1390, mitjançant el qual Ramon Aleró, *olim* sots-sagristà, torna signades unes peces per carta al sagristà Joan Senant, que encomanà al seu torn a Pere Serrano. Es tracta d'una capa d'argent que es coneix com a «crismella», que feia servir el bisbe, i de dos tancadors de llibre d'argent sobredaurats amb imatges (f. 57v).

El registre següent porta data de 12 de juliol de 1402, i en aquest Joan Senant reconeix l'inventari que feu en un altre temps el sotssagristà Berenguer Riart, amb una devolució de peces d'un altre inventari efectuat per aquest sagristà i reconegut per Berenguer, que s'havien encomanat a Pere Guiu sotssagristà (f. 58r). Tot seguit, consten les peces detallades per l'ornamenter Pascasi d'Altet, el 8 d'agost de 1403, que són, en concret: un tern complet de diaspre negre amb brocat d'or, «ço es ocells d'or»; tres capes processionals del mateix drap amb fresadures «e sa tovallola ho drap de li», i una tela de llenç on es fa constar que hi estaven embolcallades totes les casulles. Es tracta de tot un tern que comprà i portà de Barcelona Joan Englada, ardiaca de Tarantona, aquell mateix any (f. 58v).

El 21 de maig de 1407, es registra per part de Pere de Grata Corps, batxiller en decrets i procurador del bisbe de Lleida, el que aportà el bisbe —no se n'especifica el nom—: un pali blanc de damasquí amb el frontal del mateix color per a l'altar major, amb figures o armes del bisbe i, al mig del pali, la figura de la Maredeu. S'entrega a Joan d'Alfagerí, lloctinent de Berenguer Gilaber, l'ornamenter, que a la vegada ho encomana al sots-sagristà Romeu de Vila Sana (f. 59r).

El dijous 7 de febrer de 1409, essent ornamenter Martí Boix, es fa entrega a Romeu de Vilasana, sotssagristà, de «textum evangeliorum coper-

tum de argento deaurato», ornat amb trenta pedres de vidre de diversos colors, en una de les cares amb la «ymago Magestatis» amb els quatre evangelistes i, en l'altra, la «ymago crucifixi et ymagines Sancte Marie e Sancte Hohannis», i, sobre el crucifix, la representació del sol i la lluna amb «duobus gafetis argenteis deauratis» per a tancar-lo (f. 59r).

El mateix Martí Boix aporta quatre capes de vellut vermell per als escolars del capítol, que es feren de tres capes grans que eren del servei dels preveres. Amb això es clou aquest inventari i llibre de registre dels ornaments del tresor de la catedral de Lleida (f. 59v).

INVENTARI DEL MES DE JUNY DE 1344 (f. 52r-55v)

En aquest cas, qui fa l'inventari és Guillem d'Ull de Molins, canonge de Lleida «arrendator sacristie ilderdense et fructum eiusdem», essent-hi present Guillem Jaume de Soler, assignat pel capítol. De manera més resumida, en aquest inventari es dona la relació de peces del tresor catedralici, moltes d'elles coincidents amb les que hem vist inventariades el 1381 i en anys successius. Endemés, tot ell està redactat en llatí.

Primerament, es fan constar setanta-set capes pluvials, les millors, i vuit de menys valor; una quantitat propera a la de l'altre inventari. Tot seguit, s'enumeren els terns — dos dels quals havien estat del bisbe gironí Gilabert —, els tres mantells ja esmentats de la Marededeu i el nen Jesús, dues corones de perles de la Verge, deu parells de paraments d'altar, dos frontals d'altar, sis coixins, tretze palis d'altar — quatre de seda, un de blanc —, dos vels de color vermell treballats en or — per a l'altar i el calze — i cinc més treballats en or — un de negre.

Com ja hem indicat, la relació és més sincrètica, i veritablement podem afirmar que es tracta d'un inventari únicament. Es relacionen, seguidament, uns vels i quatre sandàlies, així com altres teixits, i a continuació es detallen els *ornamenta*, entre els quals destaca un «Lignum Crucis afixum in cruce ornata», que es precisa que duu perles (f. 53r). També es dona notícia d'un altre *Lignum Crucis* nou sobredaurat, on es fa constar que hi ha diverses relíquies. Val a dir que ambdós coincideixen amb els vistos en l'inventari de 1381. De creus, se n'esmenten dues d'argent «cum smaltis», tres de petites d'argent antigues, dues de grans de cristall amb el peu corresponent, quatre més «de opere de Limoges» i una de llautó.

Segueixen, després, dos canelobres d'argent, tretze de llautó, vuit hisops d'argent i quatre encensers d'argent, així com unes quantes peces més. Criden l'atenció, entre aquestes, els vuit «textum de veteri testamento» amb imatges d'argent i pedres, i les tres «tabulas operis de Limoges cum ymaginibus», que no hem vist en l'inventari anterior (f. 53v). Continua la relació amb un bàcul pastoral «cum ymaginibus crucifixi», ornat amb pedres precioses i ramatges d'argent, i una mitra daurada que s'indica que fou del bisbe Ponç d'Aguilaniu. En la relació, s'hi afegeix també una copa de cristall ornada d'argent, una custòdia de cristall, argent i pedres precioses, i dos àngels als peus, que coincideix amb la descrita en l'inventari anterior; també una custòdia de llautó amb la seva creu, i un calze i una patena d'argent ornats amb pedres i esmalts. Seguidament consten dotze calzes d'argent, canadelles d'argent i tres canadelles «de opera de limoges». El registre inclou tres anells pontificals, ornats amb pedres i perles; també un anell de nen, cal suposar que el del bisbetó. La llista es completa amb altres peces, com una coberta d'evangelister i una altra d'epistoler i algunes peces més, coincidents amb les de l'inventari de 1381, entre les quals estris com teques, una caldera, astes, una llanterna de corn, dues caixes de corporals, una pinta d'ivori i àngels lignis, a més de tres ventalls de plomes. Destaca en la relació una càtedra episcopal «cum suo panno» (f. 54v).

Sota l'encapçalament «De libris», tot seguit es dona la relació dels llibres litúrgics, sense diferenciar-los tan clarament com ho fa l'inventari de 1381, entre els de la sagristia i els del cor; sumen un total de cinquanta-vuit llibres. Es tracta d'una llista simple, sense quasi anotacions. Hi ha la possibilitat que encara no s'hagués construït el cor del centre de la nau, que Gabriel Alonso proposa bastit els anys seixanta del segle XIV (1364?), malgrat que sí que existia un cor amb els seus llibres,²⁸ com ho permet constatar aquest inventari.

Sabem que en aquest temps els llibres es guardaven a la sagristia del darrere del retaule major, concretament a la zona de l'absis major, on es descriu un altell per a guardar els llibres i documents, del qual es poden veure encara els traus de les bigues de suport tapats.²⁹ Els llibres esmen-

28. Gabriel ALONSO, *Los maestros de «La Seu Vella de Lleida» y sus colaboradores*, Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, 1976, p. 35.

29. Vegeu Francesc FITÉ, «Litúrgia i cultura a la Seu Vella de Lleida», p. 109, especialment n. 232.

tats són bàsicament els vistos; l'*Hugicum* (?) s'anota que s'ha reparat —hi ha la possibilitat que es tracti de l'obra d'Hug de Sant Víctor (1096-1141) consistent en una miscel·lània de textos sobre la celebració de la missa. Incloent-hi aquest, a l'inici de la relació, se citen deu llibres, a saber, una Bíblia, un *Flos sanctorum*, un racional, un psaltiri glossat, un diürnal, tres psaltiris ordinaris i el psaltiri del degà, amb l'especificació «sunt afixi in coro», el qual ens pot fer pensar que el cor vell que se substituï vers el 1501, amb una ampliació, potser ja existia el 1344.

La resta de llibres, quaranta-vuit en total, se citen de manera conjunta: dos saltiris antiquats, cinc volums de leccionaris santorals i tres de ferials, dos volums de Bíblia antiquats, vuit volums del breviari antic, quatre oficiers, als quals se sumen els que es trobaven a la capella de Sant Pere, a saber, un volum de salms, quatre responsoris santorals i ferials, dos invitatoris que s'assenyala que tenia el vicari de Sant Pere, tres missals —dels quals un es trobava a la capella de Sant Pere— i un evangelister epistoler. Cal recordar que la capella de Sant Pere era considerada la parròquia de la catedral, on diàriament se celebrava la missa de l'alba.³⁰ Tot seguit s'enumeren una *pretiosa*, una consuetà, el llibre dels aniversaris, l'anomenat *Librum Completorii*, unes actes dels apòstols i una altra consuetà. Al final s'inventarien «XXXVI volumina diversorum librorum», que eren dins d'un arquivanc, i vuit llibres petits de poc valor, així com tretze quaderns de diverses escriptures (f. 55v).

Segueix l'inventari amb un conjunt de peces que eren «in dicta domo», algunes de roba, un anell amb safir que fou del bisbe de Girona Guillem de Cruells i un vestit vermell sacerdotal i diaconal amb els seus paraments, que donà el cardenal sagristà, el nom del qual no apareix escrit, entre altres objectes. El 8 de juny de 1347 es clou aquest inventari, que manà fer el sagristà Miquel Habonis, que el va rebre escrit de mà del sotsagristà Domènec Peregrí.

30. Francesc FITÉ, «Litúrgia i cultura a la Seu Vella de Lleida», p. 104; Francesc FITÉ, «Un primer apropament al santoral de la consuetà RC.0031 (olim Roda 13) de l'Arxiu Capitular de Lleida, del segle XV», *Miscel·lània Litúrgica Catalana*, XXXIII (2015), p. 141, sobretot la n. 16.

ANNEX DOCUMENTAL

Inventaris - Arxiu Capitular de Lleida: P3B_M2_P4_C06_Cp1

Manuscrit (folrat en pergami. Tapa: «20 may M CCC LXXXI»)
 Inventarium bonrorum Sacristie scilicet jocalium et etiam librorum Sedis Ilerdensis, et quando recognoscitur semper debent esse pro capitulo duo canonici ipsius sedis [caixa 49].

[f. 1r] Die 20 mensis madii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX primo, venerabilis Ludovicus de [...] sacrista (ilerdense) asistentibus ibídem venerabilis Arnaldo [...] et Bernardus Sala archidiácono Rippecurcie procuratore ornamen(tario) ibídem per capitulo et ecclesia ipsa fecit fieri presentem inventarium de bonis inventis in de sacristia ipsius ecclesie presentibus omnia et singula in eo constituta in commanda speciali recepit per capitulo et dicti presentibus testibus discretus Bartolomeo Figerosa, Petro Rubei, beneficiatus in dicta ecclesia et Raymundo Faeyneri beneficiato in ecclesia Sancti Laurencii Ilerde.

Primo capam nobilis domini Guillermi Raymundi de Montechateno decani quondam Ilerdensis cum himaginibus auri et cum signo de Montecatheno cum preciallo³¹ de lauto morisch daurat a seyal de Monchada.

Capa venerabilis Jachobi de Solerio de panno aureo ab cantarells de flos ab III botons de fil d'or³² en lo pitral ab señal de Soler e los botons stan a son de part, tels lo mestre.

Capa d'en Arnaldo Alguer de drap d'or Blanch ab I boto (est de(s)prés en lo capítol) ab senyal de ala en lo pitral.

[f. 1v] Capa d'en Pere Tholó de drap d'or forrada de vert ab I leó, una águila d'argent en lo pitral.³³

Capa d'en Bernat Olives de velut leonat ab seyal de olives.

Capa d'en Gorrea de drap d'or ab pitrall de samit vermeyl ab senyal de lop d'or sens folradura (ara es folrada de tela vert).

31. Es refereix al «pitral», tal com apareix en l'inventari de 1464 (Jordi.BOLÓS i Imma.SANCHEZ-BOIRA, *Inventaris i encants conservats a l'Arxiu Capitular de Lleida (segles XIV-XVI)*, p. 1102).

32. Afegit al marge: «falen ne les botons».

33. Afegit al marge: «falne lo leo e la aguila».

[f. 2r] Capa d'en Forges de diaspre vermeyl sens forradura ab ocells qui han los peus, al cap d'or, ara es forrada de tela vermeylla.

Capa d'en G. Descamps de drap de diaspre ab paons d'or (ab lo camp) e jau en color vemelya e blava, sens forradura, ara es forrada de tela vermeylla.

Capa d'en Domingo Ponç de drap d'or blanca ab fresadura (de cuda blava) e ab himages e senyals de pont en lo pitral.³⁴

Altra capa semblant de la desus dita d'en Tamarit de Ponts.³⁵

[f. 2v] Capa d'en Folcal de diaspre morat ab II stels vermellys en lo capel.

Capa d'en Torredadal de diaspre vermely ab papagays d'or ab seyal de torre blava en lo pitral, es forrada de tela vermeylla.

Capa de samich vermyl ab forradura groga.³⁶

Capa d'en Fornels de diaspre vert ab seyal de leó e de Comenge e del comte de Urgell en (lo) pitral (falne la freadura que an presa per als vestiments blanchs nous, presla lo ornamentar).

[f. 3r] Capa d'en Guerau de Requesens de diaspre Blanch ab senyal de roch d'or en lo pitral en lo capel, ara es folrada de çendat vermeyl.³⁷

Capa d'en Jacme Thous de diaspre violat ab papagays d'or lo cap els peus, forrada de (thela) vert.

Capa d'en Arnau del Pi de diaspre Blanch ab seyals de pi vert en lo capel forrada de thela blanca (aquesta fo defeyta per adobar les altres en temps de mossen Johan Exeminiç ornamentar).

Capa dominus Plegamans de velut vermeyl ab capel obrat de perles ab leons blaus forrada de cendat violat (ara es forrada de thela blava). De ista capa una cum duabus aliis eiusdem coloris fuerunt facte quatuor cape per scolaribus capituli.

[f. 3v] Capa de micer Bonifaci,³⁸ ab papagays d'or ab II senyals de per-puntetes en lo capel e IIII botons d'argent en lo pitral, forrada de tela blava.

Capa d'en Pere Vidal (morada) de drap d'or ab senyals de ala d'or en lo scut negre en lo capel forrada de (thela) vert.

34. Afegit posterior: «ara i a pitral ab images».

35. Afegit posterior: «ara hia pitral ab ymages».

36. Afegit: «antiga ab ymages de tinta».

37. Afegit: «erat rupta et honorabilis Franciscus Eruca ornamentarius fecit adabtari alias capas de eadem anno domini M^o CCCC^o».

38. Afegit: «ba lo camp blanc».

Capa de drap d'or barrat ab senyal de Comenge en lo capel, forrada de (cendat) vert.

Capa de diaspre obrat de fulyages verts ab grius d'or e ascrit en lo capel,³⁹ d'en Elia, forrada de tela vert.

[f. 4r] Capa de diaspre vert ab senyal de Desplans e forrada de vermeyll (d'aquesta colgueren la fresadura a la cassulla a Sent Pere. E la capa posa micer Blanch procurador dels ornaments en la caixa dels ornaments die IX mensis marcii anno domini LXXXVIII° die assent Antoni. Testes Ramon Alera et Ramon Pellicer beneficiati in sede).

Capa de diaspre vert d'en Folcra ab senyals de fotges al pitral, forrada de vert.

Capa d'en Comes de samit (vellut) morat ab senyals de Comes, brodada d'or, forrada de groch.⁴⁰

Capa d'en Huyl de Molins de drap d'or ab senyal de Huyl de Molins, forrada de vert (ara es forrada de thela blava).

[f. 4v] Capa de diaspre vert que fou de'n Aranyó ab fresadora, d'or forrada de (thela) vert.

Capa d'en Jacme Ci(g)ó, ab lo camp vermeyll, e son figurats Adam i Eva en lo capel, forrada de tela vermeylla.

Capa de diaspre Blanch ab fresadura de beles himatges (dobles) e ha la coronació (sobre) en lo capel, forrada de thela blanca.

Capa de micer Bernat de Requesen de diaspre vert ab roch d'or en lo capel ab IIII botons de fil d'argent en lo pitral, forrada de tafatà (de cendat) vert.

[f. 5r] Capa de drap d'or barrejat ab senyal d'eç Cortel (alias d'en Cortell) en lo pitral e en lo capell, forrada de tafatà violat (es de tela vermella).

Capa d'en Ferrer Colom (de drap d'or e lo camp vermeyll) ab senyal de Colom, forrada de blau (thela blava, es antiga).

Capa de diaspre vert ab ocells lo cap e los peus d'or forrada de tafatà blau clar (e als peus ocells d'or), forrada de thela blanca scura, ab fresadura de perge vermeyll.

Capa d'en Senta Coloma (lo camp vermeyll) de drap d'or ab senyals de colomes (blanqa), en la fresadura forrada de tela vermeylla.

39. Afegit: «l fresadura sobre».

40. Afegit posterior: «ara es forrada de thela vermella».

[f. 5v] Capa de diaspre Blanch ab senyals de colom [ratllat].

Capa de samit (velut) vermeyl ab senyal de mont vermeyl forrada de vert (cendat vert), ara es forrada de thela blava.⁴¹

Capa de diaspre Blanch ab freadura de himages, forrada de Blanch (thela).

Capa d'en Cruhilys de drap d'or barrejat ab bela fresadura ab senyal de cruylis en lo pitral, forrada de vermyl (cendat vermell).

Capa de drap d'or barrejada ab senyals de Palhas ab himage de mages-tat en lo capell forrada de tela vermella.

[f. 6r] Capa d'en Johan Bernat Çescala de velut blau ab fres d'or pla ab senyal descala (sens forradura).

Item Capa d'en Johan de Torallys (Toraylla) barrejada de drap d'or barrat ab senyal de bou en lo pitral, forrada de violat.⁴²

Capa d'en Ramon de la Torre (badal) (morada) ab Hisahias qui est en lo capel,⁴³ poques, forrada de thela blava, hi es de diaspre morat ab grius de or.

Capa de diaspre vert flocada en torn, peus (ab pagos e cervos blancs e vermeylls), e folrada de tafatà vermeyl.⁴⁴

Capa de diaspre vermeyl ab senyal de carderoles e papagays en la fresadurab forrada de groc (tafatà).

[f. 6v] Capa de drap d'or (lo camp blau ab ocells e cervos d'or) ab freadura de himages dobles forrada de thela de cendat vermeyl, (ara es blava).

Capa de diaspre vert d'en Aranyó ab fresadura d'or plana forrada de (thela) vert.

Capa de diaspre vermeyll ab grius e ocells d'or e floretes blanques ab senyal de bisbe en lo capel, forrada de cendat groch.⁴⁵

Capa de diaspre vemeyl ab ocells ab caps e peus d'or ab rodanxes d'or ab fre(sadura) e dues de himages, forrada de cendat groc, e ab papa en lo capel.⁴⁶

41. Afegit al marge: «De ista capa una cum duabus aliis fuerunt facere quatuor cape per scolaribus capituli».

42. Afegit posterior: «ara forrada de cotonina negra i ab I bero d'or obrat de pelles menu-des ab lo floch vermeyll».

43. Afegit: «falne Elies car es stat mudat en altra capa, e ara damunt lo capel es la yimaya de Santa Maria ab son fiyll».

44. Afegit posterior: «La flocadura nan levada».

45. Afegit posterior: «thela vermeylla, en la fresadura ymages dobles».

46. Afegit posterior: «ara es forrada de thela vert».

[f. 7r] Die XXI mensis julii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX de mandato Reverendi in Christo Patris et Domini Domini Romei divina gratia episcopi et venerabilis arxidiachoni Ferrarii deccani, Johannis Perpiniani sacriste, Berengarii Scala archidiachoni Ripacurcie procuratoris ornamentariorum, Capitetevilecalvonis arxidiachoni Benasci, Arnaldi Calgerii, Gueraldi de Requesens, Ludovici de Sancto Martino, Mathei Pelicerii, Dominici Rubei, Johannis de Peralta, Raymundi Pastor, Berengarii de Vallonga, Antoni Perpiniani et Stephani Folgeri canonicorum ecclesie Ilerdense capitularium et capitulum faciendum supra infrascripti fuerunt tradita ornamenta sacristie et ecclesie predictae subscripta venerabile Raymundo Ferrarii campori Ilerde qui fecit dictam, venerabile vicario ilerdense predictis domino episcopo et capitulo de xx milia solidos jaccenses de pretio loci de Suchs quem a dicto venerabile vicario emerunt ad opus elemosine dicte ecclesie ut infrascriptis in de recepte lacius continetur.

Oramenta autem sunt hoc que sequuntur

Primo dos bacins grans d'argent, ponderis x marcharum.

Item quadam croçam argenti cum suo bordono, ponderis xxiiii marcharum argenti.

Item tres calices argenti unum cum lapidibus, ponderis iii marchs, sis onces,⁴⁷ alterum d'en Soler, ponderis iii marchs, iii onces, relictum [?] d'en Pere Deç val, ponderis II marchs, V onces e miya.

[f. 7v] Item unum calicem argenti domini decani quondam ponderis iii marchs, set onces.

Item una mitra obrada de perles ab pedres en la qual fal una pedra e I esmalt, fo estimada (en) cc lliures jaqueses.

Item una capa⁴⁸ processonal Aldana.

Item una custòdia gran d'argent la qual ere del senyor degà condem e pese xii marchs.

Suma de tot l'argent dessus scrit [...] LXI march v onces miya.

Val a for de LXXX sous jaquesos [...] CCXLVI lliures, miya per march.

47. Afegit al marge: «deficiunt quinque lapidis».

48. Esborrat: «dues capes oldanes».

Die XXI mensis aprilis anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° tercio hora terciarum dictus venerabilis Raymundi Ferrarii prestituit omnia suprascripta realiter et sigillato recognita venerabilis Johanni de Peralta qui nomine Reverendi in Christo patris et domini Geraldi electi et confirmati et dominorum de capitulo et fecit eidem finem. Testes Raymundi Pelicer et R. de P. Marti.

Et ultra predicta quedam vestimenta cum signo de Montecateno cum magnis tocis aureis videlicet sacerdotalia diaconalia et subdiaconalia cum palio suo, I capa processionali omnia de samito veluto per complemento, ad quantitatem decem millia CCCorum XXX trium solidos IIIIor denariorum jaccenses.

Item d'altra part li foren liurats deu milia solidos jaccenses [...] Xmillia solidos jaccenses.

[f. 8r] Predicta omnia et singula sub modis et condicionibus promissis dictus Raymundi Ferrarii concessus fuit et recognovit se recepisse et ad manus suas realiter havuisse a prefato domino episcopo et capitulo ilderdense.

presentibus discretus Raymundo Pelicerii, Petro de Rocamora et Petro Rubei presbiteris beneficiatis in ecclesia Ilerdense ad promissa electi vocati et rogati.

Et eadem die ore vesperorum vel quia Revenrendus pater et dominus dominus Romeus episcopus ilderdensis probuit expresse consensum suum omnibus factis et tangentibus suprascripta presentibus testibus vocatur electis et rogatis specialiter discreti Johanne Sala rectore ecclesie de Cornudela et Nicolao Salvayn rectore ecclesie de Torregrossa diocesi Ilerdense.

[f. 8v] Firmavit episcopus omnia facta et gesta per capitulum die XXI julii. Testes Nicolaus Salvayn rector ecclesie de Torregrossa et Johannes Sala rector ecclesie Cornudele dioces. Ilerd.

[f. 9r] Capa de diaspre vert que ab molts scudets de ondes blanques e negres, forada de cendat groch.⁴⁹

49. Afegit: «Erat tota rupta et honorable Franciscus Eruca fecit adabtare alias capas dicto anno CCCC».

Capa blanca ab senyal d'en Moliner forrada de thela blanca (antiga).

Capa de samichel groch (antiga) ab senyal de Vilamur, forrada de thela vermeyla (viditur valoris).

Capa de drap d'or vermeyl ab miges himages per la fresadura ab papagays verts e carderoles per la fresadura, forrada de tafeta vert, ay papa en lo capel.

[f. 9v] Capa de drap d'or barrejat, ab freedura de miges himages a dues tires e ha en lo capel la Salutació de Santa Maria e es forrada de cendat groch.⁵⁰

Capa de drap d'or (blanch) d'en Alayeri ab son senyal en lo capel ab i floch d'or, forrada de cendat vermeyl.⁵¹

Capa de drap d'or vermeyl ab senyal de creus blanques e stels en lo capel, forrada de tela vermella.

Capa de samit (velut) vert d'en Jordi de la Helya,⁵² forrada de cendat groc (ara es thela vermeyla).

[f. 10r, full intercalat] Die marte xix mensis marcii anno xc secundo, fuit aperta caxa magna in sacristia que est ornamentorum et solebat esse nobilis Guilelmi Raumindi de Montechateno de mandato domini Raymundi de Santa Pace ad instancie honorabilis Johannis Exemenis ornamentatoris, erant in dicta caxa que sequuntur.

Primerament cı [?] coxins blanchs d'altar.

Item i ma[...] petit (amb) los avalls seguens.

Primo unum safir quayrat engastat in or.

Item i altre safir redon engastat in or.

Item i topaçi engastat in or.

Item i altre anell ab la pedra vermella engastat in or.

Item ii diamans enquistats en or.

Item i altre anell ab la pedra vert.

Item i anell ab la pedra de carmini.

Item in i cordell, iii anells ab pedres vermelles engastats en or.

50. Afegit: «ara es forrada de tafetà blanch».

51. Afegit: «noy es ara lo floch, ara forrada de cotonina blava».

52. Afegit: «ab fresadura plana antiga».

Item I cornalina engastada en or.

Item I altre anell d'or ab la pedra blava.

Item I troçet de virga d'or.

Item I tovayllola obrada de seda molt bella.

Item II coxins de drap d'or oldans ab la sots cuberta de çendat vert.

Testes sunt honorabilis Petrus de Sancto Clemente canonicus et Antonius Gombau et Romeus de Vilasasyna beneficiati.

[f. 10v, en blanc]

[f. 11r] Capa de velut vert ab senyal de luna ab bela freedura d'or e ab himages (e la fresadura solament de cendat vermell, ara es forrada de cendat blau clar).

Capa d'en Matheu Pelicer de velut blau ab senyal de cervo en lo capel e en lo pitral.⁵³

Capa de drap d'or vermeyl d'en Ventador ab senyals descachs et de barres en lo capel forrada de çendat vermeyl.

Capa de diaspre vert ab senyals de fonts per tot lo camp, ab freedura de himages ab IIII botons de fil d'argent en lo pitral, forrada de tela vert.

[f. 11v] Capa d'en Aranyó vert ab freedura plana d'or forrada de cendat groch ab II crestayls petits en lo capel, forrada de cotonina negra.

Capa de drap d'or que fou d'en Jacme del Rey ab senyals Reals e torre, vermella forrada de tela vermeylla.⁵⁴

Capa de drap d'or qui fo de'n Ramon Guillem ab senyal de seny e de barres forrada de cendat vermeyl.⁵⁵

Capa de diaspre vert e vermeyl ab roses figurades sobre stels d'or, es folrada de tela vert.

[f. 12r] Capa de diaspre vermeyl ab miges himages per la freedura ab IIII botons de lautó morisch, forrada de tela vermella.

53. Afegit: «la fresadura ab miges ymages, forrada de tercetí vermeyll, no es de res».

54. Afegit: «Erat rupta et honorabilis Franciscus Eruca ornamentarius fecit fieri peramenta dicto anno CCCC».

55. Afegit: «ara es forrada de tela blava, es antiga».

Capa de diaspre vert (antiga) ab senyal de Vilamur en la freedura, forrada de cendat groch.⁵⁶ Capa de diaspre vert e vermeyl ab freedura de xv himages e ha en lo capel himage de bisbe, forrada de tela vert.

Capa de diaspre vert et vermeyl ab freedura de fil d'or antiga ab ocells vermeyls ab lo coll d'or, per tot forrada de tela blava (ara son dalmàtiques als scolans de capítol).

[f. 12v] Capa de diaspre vert e vermeyl ab obra menuda que sie [?] bona per a bosses ab freedura de fil d'argent forrada de cendat groch (e diem li la capa de les bosses).

Capa de velut vermeyl ab fres d'or ab himages on ha carderoles en la fresadora, forrada de cendat groch.⁵⁷

Capa de diaspre vert e vermeyl,⁵⁸ ab freedura de fil d'argent forrada de thela de drap blava.⁵⁹

Capa de don Jacme d'Aragó forrada de tafetà blau clar e semble als vestiments d'en Valls.

[f. 13r] Capa de diaspre vermeyl ab miges himages per la freedura ab senyal de papa en lo capel forrada de cendat groch.⁶⁰

Capa de diaspre vert antiga folrada de thela blava clara.⁶¹

Capa de maroma vermeyl, ab besties d'or e freedura d'or ab himages grans, ab senyal de bisbe en lo capell que te croça en la ma, forrada de tela vermella.

Capa d'en Guillem Barotell de diaspre blau ab abre d'or e freedura d'or, ab la Resurrecció de Latçer,⁶² al sol davant, forrada de cendat vermeyl.⁶³

Capa de velut vermeyl d'en Oliver, ab senyal de oliver, forrada de cendat vert.

[f. 13v] Capa d'en Arnau Ferrer de velut foguejat ab freedura de himages en los peus, en la una part lo rey Daviu, en l'altra scriptura de Daniel, forrada de tafetà blau.

56. Afegit: «ara es forrada de tela vermella».

57. Afegit: «antiga, ara es forrada de thela blava. De esta capa cum duabus aliis fuerunt facte quatuor cape per scolaribus capituli».

58. Afegit: «antiga, oldana e esquinçada».

59. Afegit: «fonch venuda per en Paschual Daltet ornamentar an Pere Guiu prevere per l'liura».

60. Afegit: «fuit inventariata alia capa de diaspre vert antiga forrada de tela blava clara».

61. Afegit: «feren sen dues dalmàtiques als scolans del capítol».

62. Afegit: «al sol daval de la freedura».

63. Afegit: «ara es forrada de cotonina negra».

Capa de Johan de Peralta de velut foguejat, ab senyal de Monchada en lo pitral, en lo capel de Peralta.⁶⁴

Capa d'en Ponç de Bonmacip de drap d'or ab angels e himages de Santa Maria en lo capel e ay 1 botó de or en lo capel, ab lo floch vermèl, ab forradura de thèla blava.

Capa den Rasi de drap d'or blau ab aguiles e serps d'or en les rodanges, ab senyal de ave, per tot forrada de cendat vermèl.⁶⁵

[f. 14r] Capa de micer Giyll Muyoç, de velut blau ab bela freedura de himages qui tenen libres negres e verts en les mans, forrada de cendat vermèl.

Capa d'en Joan de Perpinyà, sacrista, de drap d'or vermèl ab aguiles d'or, ab senyal de castel en lo pitral et presepe Domini in capello, forrada de cendat vert.⁶⁶

Capa d'en Domingo Roig de drap d'or vermèl, ab senyal de roch en lo capel e en lo pitral, lectis [?] en torn lo capel, forrada de tela vermèlla.

Capa d'en Pere Ferran de drap d'or que corre en vermèl, ab senyal de Ferrer de lança en lo pitral e en lo capel, forrada de tela blava.⁶⁷

[f. 14v] Capa de micer Ramon Pastor de drap d'or de seda blau ab la freedura de himages e ha senyals de Agnus Dei en torn lo capel e en lo pitral, e forrada de cendat groch.

Digmenge a xxix dabrìl de lan de M CCC LXXXVI fo presentada altra capa semblant daquela ab III Agnus Dei dins el capel e I dins el pitral, folrada de tafetà groch e fo comanada al noble en Ramon de Santa Pau sagristà per en Domingo Ponç cabiscòl, Capdevilacalvó artiaça de Benasc, Johan Englada artiaça de Terrentona, Johanna de Peralta, Pere Ça Nou, Bernat de Vallonga, Bertolomeu de Puyalt, Jacme Aragonna, Arnau Cescomes e Pere de Sentcliment, canonges de Leyda en lo cor de la Seu stants, testes Michael Barrufo et Guillem Bonjorn.

64. Afegit: «sens forradura».

65. Afegit: «ara es forrada de cotonina negra».

66. Afegit: «ara es forrada de thèla blava».

67. Afegit: «daquesta fou feyta una casulla ha sent Pere, et Ideo mandavit sic scribo venerabilis Bartholomeus de Podio alto procurator oramentorum die IX martii anno domini LXXXVIII°. Testes Gabriel Peri et Lupus de Luna beneficiati in sede».

Capa d'en Bernat Trespeus de velut blau scur, ab freedura ab himages ab raig de sol d'or en los dos e ay scrit trapen, e forrada de cendat vert.

Capa d'en Pere Bada de velut morat ab freedura d'or ab himages ab senyal de cimera [?], ço es mig (seny), e he forrada de cendat argentat.

Capa d'en Bertran del Masell, de color ricamat vermeyl ab bela freedura de himages, ab senyal de bou (esquellat) que porte squela en lo pital en lo capel, forrada de cendat violat blau.⁶⁸

[f. 15r] Les capes ques seguexen son de pocha valor.

Capa de samicel vermeyl ab freedura streta e antiga (sens forradura).

Altra capa de samicel vermeyll semblant, ab freedura streta e antiga (sens forradura).

Capa morada ab pinyes d'or ab fres stret, forrada de verneyl.⁶⁹

Capa vermeyla de poca valor squinçada ab senyal de Monchada.⁷⁰

Capa de samicel vert, forrada de tafatà groch.⁷¹

Capa de diaspre vert e vermeyl, ab 1 scut d'or, forrada de blau.

Item 1 stola e 1 maniple ab angels vermeyll.⁷²

[f. 15v] Capa de diaspre blach ab senyal damunt, ab flor e senyal de leo e de castel en lo capel, forrada de vermeyl.⁷³

Capa de diaspre blanch folrada de drap blau.⁷⁴

Capa de diaspre blanch (squinçada), folrada ab freedura streta, forrada de blanch ab crestayl en lo capel.⁷⁵

Capa de diaspre blanch e daurat ab freedura streta antiga, forrada de vermeyll.

Capa groga ab moxons verts e vermeyls e blaus, forrada de vert.⁷⁶

Capa de drap d'or antiga ab freedura antiga, forrada de blau.⁷⁷

68. Afegit: «ara es forrada de cotonina negra».

69. Afegit: «antiga de pocha valor squinçada. Han ne feta capa als fadrins e nichil valent».

70. Afegit: «als scholan nan feyt capa. Item feren ne dues capes als scolans».

71. Afegit: «D'aquesta fonc feyta casulla a Sent Pere quan Honorabile Barthomeu de Podioalto, procurator aramentorum mandavit sic scribi dia IX marcii anno domini M CCC LXXXVIII°. Testes Luppus de Luna et Gabriel Petrus».

72. Afegit: «fall ne la stola ja del temps d'en Pere Guiu (?)».

73. Afegit: «An ne feyt capa als scolans, nichil valet»; afegit al marge: «scolans».

74. Afegit: «An ne feyt capa als scolans».

75. Afegit: «antiga e fal lo cristal».

76. Afegit: «antiga squinçada, forrada de thela vert».

77. Afegit: «tota squinçada, es desfeta per capes als scolans».

[f. 16r] Capa de drap d'or antiga, ab roses vermelys en la freedura, forrada de vermeyl.⁷⁸

Capa de drap de seda que corre en blau que servex a la processó del dilluns, que ha en lo capel papa e rosa blanca, de sus forrada de blau.⁷⁹

Capa blava antiga ab roses e stels, forrada de vermeyl.

Capa velya, ab freedura de fil d'argent e d'or per la squena e davant e ha, per la fresadura, alcunes cosetes d'or e folrada de vermeyl, an ne feyt capa als scolans.

Capa veylya que va en blanch ab freedura en la squena e ha en lo capel crestayl, forrada de vermeyl.⁸⁰

[f. 16v] Capes dues blanques per als scolans.

Altres dues capes vermeylles dels fadrins.

Ani sis capes daltres dels fadrins de poc valor.

Item altres set capes de miyons, son les capes dels fadrins entre als e bones xxiii capes i mitres.⁸¹

[Al marge: «d'en Arnau Cescomes».] Dimecres a xvii dies del mes de dehembre del any de M CCC LXXXII lo honrat en n' Arnau Cescomes canonge oferí al senyor bisbe e capítol axi com eren en la collació de la ho, en la casa del capítol, una capa processonal de samit vert la qual avie afer per si ab fres de aur de savastre que avie dos dits dample e pus ab seyal de comes e de ala la qual capa reeberen e fo comanada en continent a mossen en Ramon Faeyner sotssacristà que la metés ab les altres, qui et pendit que faceret libentur.

Die sabbati xii madii anno xc^o vii^o fuerunt recognite et fuerunt inventere xi bone seu sufficientes et reliqa omnes cuperte [?] seu esquinçades quas honorable Tristanus de Naves ornametarius fecerunt [?] ponitas. Et dicte xi romanserunt ponitas Raymundi Aleró subsacriste. Est tamen verus que fecerunt v capes alias per ipsis pueris que similiter romanserunt ponitas dictum subsacriste et sic sunt xvii ponitas dictum subsacriste. Testes Antonius Jaqua e Josephus Palau beneficiati in sede aprés sunt escritos desfeys tres per adobar les altres.

78. Afegit: «an ne feyt capa als scolans».

79. Afegit: «es molt antiga e squinçada, espanellada».

80. Afegit: «deficit lo crestall, e la fresadora de la squena, fuit inventa et coniunpta est».

81. Afegit: «no valen res».

[Al marge: «d'en Esteve Folquer».] lo dia de ani nou del ay de M CCC huytanta tres n'Esteve Folquer canonge e paborde presenta al senyor bisbe e capítol la capa sua processonal la qual devie fer e es de drap d'or e corre lo camp en color de açur ab diverses seyals d'or, ab seyal real en lo pitral e en lo capel detras dos seyals de falcó e ymaya de sent Steve e en la fresadura davant, ha istoria de la Nativitat de Ihesus Christ e d'altres moltes, la qual capa reeberen e comanaren la a mossèn en Ramon Faeyner subsagristà que la guardàs ab les altres capes que respós quen farie, volentes, presentes testimonis en Vicent Gavarró e Ramon Aleró beneficiat en la Seu.

[Al marge: «d'en Berenguer Barutell».] Lo derrer dia de octubre, lan de M CCC LXXX tres, lo honrat en Berenguer Barutell artiacha de Ribagorça portà i capa de drap d'or vermell paupanat ab bestioles e la freadura ampla ab ymages, ab orle de fuyll d'argent en lo capel, senyal barreyat a traves blanch e negre, altre ab lo camp d'or e i barra vermeylla a traves, en lo pitral i quayxonet a senyal del rey e de la reyna, es forrada de tafatà vert, fo rehebuda per lo degà e lo capítol e fo comanada an R. Faeyner sotssagristà, testes Jacme Claret e Vicent Gavarró.⁸²

[f. 17r] Die xxx may anno predicto continuavimus inventarium secundum capelle cum suis aparamentis.

Primerament una casula negra ab senyal de Moliner i aquela servey a la sepultura del bisbe en Guillem. Item un davantal del drap mateix flocat sens senyals.⁸³

Capela negra que fo del patriarca, ab casula e dues dalmatigues, ab ii stoles, iiiii maniples, túnica, iiiii capes, i drap de cadira negre de la dita capela, barreyat en torn a seyal real, forrat de drap vert.

Item hun davantal negre (es oldà) e i coxí ab ii cobertes, una blanca e altra negra, forrada de le luch [?].⁸⁴

Item dos draps negres, al altar, de samicel, ab son frontal, forrats de blau, ab tovallola negra, squinçada.⁸⁵

82. Afegit: «Fuit fieri paraments de ista capa predicta».

83. Afegit: «oldà, es estat desfeyt per adobar capes».

84. Afegit: «Tot es stat desfeyt per adobar altres».

85. Afegit: «pres la mossèn Jacme Aragonés ornamentar».

Capella de drap d'or bela, de mossèn Sent Valero de Roda, la qual se a fetes aytals ab casula, dues dalmatigues, ab son aperelyament de dos colars, II stoles, II maniples, daltre drap; ay capa de drap d'or, II stolas.⁸⁶

Item I frontal de drap d'or forrat de tela blancha, es oldà.

[f. 17v] Capela de drap d'or d'en Ramon de Vals ab casula, II dalmatigues, ab tot son aperelyament, ab senyals d'en R. de Vals e ab camís e amits e paraments, e ay hun colar soberch.⁸⁷

Capela de diaspre vert ab senyal de Garça en la casula, ab dalmatigues ab tot son aperelyament.⁸⁸

Capela de diaspre vert que fo del bisbe Naranyó, casula, III dalmatigues ab tot son aperelyament e I drap de cadira.⁸⁹ Item II collars de la color de la dita cappella.

[f. 18r] Capela d'en Jacme Ció.

Capela d'en Jacme Cigó, de diaspre vermeyl brocat d'or, casula, túnica, dalmàtica, amits, camis, cinyels de seda vermelya, stola, maniple per a la persona del bisbe, aperely de diacha e de subdiacha complit, de aquel drap metex, collas de la color dels peraments, dos colas de les dalmatigues.

Un davantal d'or ab himages de la Nativitat, IIIs capes ab sas freedures d'or, forrades de tela vermella, cendalies vermelys, altres cendaliyes de diaspre vermeyl, dues cendalyes blanques ab ses çabates.

Una mitra gran e bella obrada de perles ab II grans esmalts davant e altres II detras, ab XXX III esmalts posats entre la mitra e les flomoles, ab cascavels e XII pedres verts,⁹⁰ e am dues en la sumitat, part aquelles ab seus stoig.⁹¹

[f. 18v] Una croça d'argent sobre daurada gran e bela en IIII peces, ab sos stoyx de cuyro.

86. Afegit: «Fal ne un colar, fuit inventum statim, es la qual estola al cor de Deu, altra a les fons. Es ara tot en la caixa dels ornaments».

87. Afegit: «faltave los colars, sunt de pocha valor».

88. Afegit al marge: «feu se de les dalmatigues capa als minyons». Afegit: «Es huy encara la casulla ab estola he maniple. Capes son restades feytes de tot dues dalmatigues als fadrins».

89. Afegit: «noy ha scrit dues stoles e tres maniples. No hia collars de la que adobaren ne las altres».

90. Afegit: «fall ne I».

91. Afegit: «III est in posse ornamentarii».

Capella que fou comprada dels bens del noble en Guillem Ramon de Muncada degà condam, de velut (samit) vermeyll ab rodes amples d'or, forrada de cendat groch, es tota complida de totes coses que capela deu aver e pali al altar daquel drap matex e stà en hun cofre de siprer lo qual ere del dit degà ab altre que ni ha son par e capa processonal, en lo pitral d'argent, ab una pedra grossa e cinc poques e sence perles.

Item corporals de samit vermeyll, ab x letres grans, sunt de perles.

Item dues tovaylloles obrades de seda e altres dues blanques, duen i perles y i blancha com lo fill del rey portave, apostolum [?], era sotssacristà en Pere Guiu.

Item una capsa d'argent e tenie hosties ab seyal de Monchada, ab sa cuyllereta d'argent.

Item i cofre que es de siprés qui ere del dit degà.

Altra capela blancha del bisbe en Jacme Cyó, de diaspre, ço es casula e dues dalmaticas de diacha e ab compliment de stoles e maniples e stolas, dalmàtica e túnica per al bisbe de açeytoni. Item camis, alii peraments per a tots, no hi ha colars.

Tres capes del dit drap de diaspre, la una per al bisbe, ab IIII botons de fil d'argent, e II per als companys.

[f. 19r] Capela d'en Miquel Despens, de drap d'or ab senyals seus, ço es casula, II delmatiques, II stoles, III maniples e la una stola e lun maniple es de velut vermeyll, sens colles.

Capela que fou d'en Folam negra, ab ço es casula, II delmatiques, III capes ab senyal de foleca, e dues stoles, II maniples e altra stola negra daltre drap, e una capa que porte lescala forrada de vert.⁹²

Capela blancha que fo del bisbe n'Esteve, ço es casula, dues dalmaticues i davantal, II stoles e II maniples.⁹³

Una stola de fil d'or del bisbe en Romeu, de fres taulat, ab creus de perles, ab flocadura de fil d'or, ab son maniple semblant.⁹⁴

Un stoy de corporals obrats d'or e de seda, obrada aquella ab obra d'aguylla, ab uns botons de fil d'or, floquets de seda vert e vermeylla.

92. Afegit: «fal ne i stola e i maniple e laltre que no val res».

93. Afegit al marge: «de la casula han donat adobar altres. De les dalmaticues an adobat aquelles d'en Cyó e axi non sunt, anno domini M CCC XC^o terciò».

94. Afegit: «tenet dominus ornamentarius cum manipulo».

[f. 19v] Capela de girasol que fou del bisbe n'Aguilaniu ab seyal seu, ço es ab una stola, II stolas, altre maniple, altra stola i II maniples de altra obra de seda, fal ne i collar (non valent).

Capela de violat ço es casula, II dalmatigues ab son aperelyment e I maniple soberch, ay I collar.

Capela blanca de cendat ab tot son apereyli sens colas, la casula, I stola e maniple (servex a Sent Pere, laltre nos te, non valet).

Capela de samicel vermeyl ço es casula, II delmatigues ab tot son aperelyament de capela, sens colars.

[f. 20r] Capela de diaspre vermeyl que fo del sagristà cardenal ço es ab casula, II delmatigues ab tot son aperelyament de capela, mas los dos maniples son daltre drap e I colar fal hi I colar, lo bisbe te la casula I stola e maniple.

Capela vermelya que fo del cardenal d'Espanya ço es casula, II delmatigues, II stoles, III maniples, II collas ab forradura de tela groch tot es antiga e servex tot dia es ferials, fallne los collas que son ut dicti en la caixa dels ornaments.

Capela de xamelot negre ques te tot dia dels aniversaris mas la casulla, es esquinçada, casula, dalmatigues, stoles, maniples e capa de drap de evangeli (del dit drap an adobat los vestimens los quals son squinçats).

Capela d'en Jacme Cyó de diaspre vemeyl brocat d'or, casula, túnica, dalmatiga, amit, camis e c(in)yel de seda vermelya, estola, maniple per a la pesona del bisbe e perament de diacha, subdiaca complit del drap metex e colas de la del color dels peraments.

Item I davantal d'or ab himages de la Nativitat, III capes ab sas freedures d'or, cendalies vermelyes, altres cendalies de diaspre vermeyl, dues cendalies blanques ab sas çabates i caixa on sta tot.

[f. 20v] Davantals e draps d'or e de seda.

Tres davantals, I obrat de seda ab tres talls lo qual te la himage de nostra dona e altre barrat d'or ab obra morischa e altre ornat ab senyal real ab tres taylls.

Altre davantal blanch de drap d'or ab ocells e ab perament real e ab capes d'or, el scut blau.

Un drap del evangeli bel, obrat de seda (es ara oldana).

Dos davantals ab seyal de Comes.

Una tovayllola per al evangeli, obrada de seda vert e vermella, flocada, ab botons d'argent, est oldana.

Huyt mantels, trobam ne ix, ab aquel que té la himage e tres trobam, ne quatre a obs de la himage, tot de Madona Santa Maria, e tres mantelets petis per ha la himage de Ihesus, trobam ne cinch dels quals se desfeu i per a peraments dels aniversaris dels fadrins.

Item altre mantel blanch per a nostra dona, altre per a son fiyl, los quals ha feu fer en Domingo Ponç.

Item i manteleta de drap d'or quey dona na Gostança de Pereyllos.⁹⁵

Item una manteta de velut negre ab savastre qui fo de sa fylla d'en Carcasona.⁹⁶

Dos draps de seda blanchs barrats d'or a obs del altar major (son oldans).

Item i frontal de marroma vermeyl daurat.

Item una tovallola obrada de seda vermeylla e negra ab flocadura a cada cap vermeylla e groga ben longa, ab botonadura de crestayll, la qual fo d'en Pere Feliu.

[f. 21r] Item altres dos draps blanchs de seda a obs del dit altar, forrats de groch, de poca valor squinçats.⁹⁷

Altres dos draps ab senyals de pinyes, son ara ferials, estan a l'altar e son de poch valor (nichil valet).

Item dos draps de violat a obs del altar major.

Item altres dos draps de samicel vermeyl, antichs a obs del dit altar.

Altres dos draps verts a obs del dit altar, espletats.⁹⁸

Item altres dos verts de pocha valor, la i squinçat, idem ut de proximis.

Tres frontals de l'altar major, la i ornat de argent e d'or, altre de seda ab senyals del patriarca e del artiacha de Ribagorça e altre de seda d'en Vinys ab obra morischa.⁹⁹

95. Afegit: «feren se peraments, feren sen per unes».

96. Afegit: «ara es davantal».

97. Afegit: «feren ne capes als scolans».

98. Afegit: «foren ne feytes capes per als scolans del capítol».

99. Afegit: «fuerunt mutatum operam, foren mudats lo del artiacha e d'en Vinys en apereaments del vestiment, totes son en peraments»; al marge: «los ii desfeyts segons lo libre».

[f. 21v] Item dos palis color de cendra ab senyals de plomes de cola de pahó de fil d'or, ab un frontal semblant, flocadura de seda de diverses colors, folrat tot de tela blava scura. Servexen a entalamar.

Dos palis vermeyls de drap d'or, idem antalamar.

Item dos palis d'or, lo camp blau e les obres d'or, e comprals en Torredal.

Item un drap d'or bel ab himages de la Passió de Ihesus Christ forrat de cotonina blanca.

Item altre drap d'or ab himages de profetes.

Item dos draps de seda antichs que servexen als aniversaris dels bisbes, nichil valet.

Item un de seda antich quis posa en la cadira del chor d'aquel qui fa lo ofici a les festes dobles.

Item dos draps vermeyls ab grius d'or los quals foren de la translació del rey Nanfós e son cosits en una peça, forrats de tela vermeyla.¹⁰⁰

Item altre drap vermeyl d'or ab papayllones e ab leons d'or per lo camp, forrat de blau, ab son frontal.

[f. 22r] Item dos draps d'or blaus ab angels qui tenen creu e ensensés, forrats de vert e ay frontal de aquel metex drap, e son ferials.

Item un drap d'or blau ab oçels e rams d'or qui fo de la novena d'en Ramon de Sent Martí, forrat de vert, servex a entalamar.

Dos draps blanchs ab fulyes d'or, ab aguiles vermelyes e blaves coronades, ab son frontal, forrats de tela blanca.

Item un pali ab lo camp blau açur ab obres d'or grans e poques e ocells d'or, forrat de tela vert, ab senyals de la reyna dona Elionor, servex a entalamar.

Item dos draps argentats ab fulyages e ab ocells que taren en blau, folrats de blanch, ab son frontal del drap metex, ab flocadura de diverses colós, folrat de vert lo frontal, foren del bisbe.

Item un frontal de samit vermely ab sa flocadura vert e himages d'or, forrat de blanch lo qual fo de Bernat de Bono.

Item un drap d'or vermeyll ab angels vermeyls e ensensés e steleres d'or, que fo del degà de Muncada, servex a entalamar.

100. Afegit: «an ne levat la flocadura la qual pres mossèn en Jacme Aragonès ornamenter».

[f. 22v] Camis e vels.

Item XXI camis ab sos amits e cinyels sens aquels de Sent Pere, de Sent Jacme, de Sent Miquel, de Omnium Sanctorum, de Sent Anthonii e dels capells d'en Cijó, d'en Vals e del degà.¹⁰¹ Deven ne los marmessos d'en Folquer de i vestiment dien que hu sen despes en adobar los altres en temps de n'Antoni Vidal.¹⁰²

Tovalyoles.

Sis tovalyoles obrades de seda, ay senyal de Monc(ada), fal ne tres [...] son esquinçades et nichil valent.

Coxins.

Set coxins los v ab cobertes de li e la i de drap de seda que corre en vert e l'altra que corre en vermeyl e de roses d'or les cobertes.¹⁰³

Dos coxins de velut blau ab flochs a cada cap, de seda morada.

Dos coxins barrats de argent squinçats grans e corren en negre, ara son coberts blaves.

Item I coxí de velut morat que servex al bisbe davant la cadira.

Item una tovalola de domasquí blanch brodada de pomells de claveylls e de violes e de papalones e coronas ab dos senyalls de mossèn en Johan Exemeniç que lay dona e hay II senyalls de los quals senyalls hay lo camp grog e les armelles vermeylles, es forrada de fronell vermell e la flocadura de diverses colos.

[f. 23r] Item dos vels de seda oldans, nullius valloris sunt.

Item sis corporals ab IIII stoig, los III obrats d'or e de seda e l'altre de velut blau scur, son ara IIII corporals bons.¹⁰⁴

Item una casula blanca ab sa stola e maniple per a Quaresma e altra que ha a Sent Anthoni.

Item una cortina blanca de Sent Jacme, fal ne.

Una cortina blanca ab la qual cobreixen lo retaule de Quaresma.¹⁰⁵

101. Afegit: «son el compte aquels dels fadrins que son dos e ferens d'altres dos».

102. Al marge: «recepit Petrus Soler XXI. Item die XIV novembris anno XC^o tercio locumtenentis vicarii domini episcopi mandavit que teneatur XXI que sex fuerint aniversarii in solemnitate. Scripti quo fuit Ludovici Diego [()] prestito iuramento Petrum Januarii subsacrista olim mandavit in ppo. de Fontdevila que [...]».

103. Afegit: «son squinçats».

104. Al marge dret: «recepit de Solerio IIII corporals et predicti IIII or stoy».

105. Al marge esquerre: «lo ornamenter la feu desfer».

Item dues linees blanques la una obrada de seda als cabs.

Item dos draps de lana ab himages ab senyal d'en Moliner, servex a enpaliar.

Item altres II draps de lana la I obrat ab himages de Santa Maria e de Sent Johan el altre ab historia de Daniel e Ezechiel, idem a enpaliar.

[f. 23v] Item Una senyera de cendat ab gran himage d'or de madona Santa Maria ab son stoig.

Item quatre cortines ab senyals reals de cendat (desfeytes son).

Item Una cortina real la qual sta a Sent Anthoni, de poca valor (nichil est).

Item Quatre cortines de cendat vert listades d'or, ab flocadures als peus de seda.¹⁰⁶

Item dos draps de lana el major esquinçat de poca valor e l'altre migancer los quals hi lexa en Soler artiacha de Ribagorça.

Huyt tovalyoles de li, les III totes blanques, roban ne dues e les altres III floquades de seda, e les dues rupte sunt, de poca valor. Falen ne dues flocades e una plana (squinçades son).

Item sis tovaylloles poques noves, flocades als caps.

Item Cinch linees antigues e cinch bones totes blanques donaren ne dues al altar de Sent Pere.¹⁰⁷

Item dues cortines blanques obrades listades les quals hi dona lo bisbe en Romeu.

Item dues linees obrades de seda belles ab traus negres, son arruïnades.

[f. 24r] Una stola bela obrada daur e de seda de diverses colós, ab puntes e flocada daur e de seda de diverses colós.¹⁰⁸

Tres corones de la himage de Santa Maria e II de Ihesus, ten les l'ornament.

Dos davantals obrats, la I de fil daur e l'altre de seda los quals hi dona mossèn en Romeu bisbe.

Item canelobres de coure los quals hi dona lo dit senyor bisbe en Romeu.

Tres cortines blanques de li les quals tenen en lo temps de la Quaresma.

Item un gran drap de li ab lo qual cobren lo retaule de Sent Pere.

106. Afegit: «consumpti sunt».

107. Afegit: «Ani ara de les bones tres, de les antigues squinçades tres».

108. Al marge: «diuen nel bisbe en Guillem la te, e es ver que la te».

Altre drap de velut blanch del altar metex.

Item un tapit vellos lo qual hi dona en Bernat Pelicer mercader de Leyda.

Item un sobrecel, lo qual sta contínuament sobre l'altar major.¹⁰⁹

Item dues tovalyoles verts de cendat listadas e dues de cendat violat e
i de morat per portar lo Lignum e el test.

[f. 24v] Tapits e draps.

Tres draps grans de diverses colós e vays e ab senyals d'ondes los quals servexen davant l'altar de madona Santa Maria a festes anals, son descosits e consumats.

Altre drap vayrat lo qual ha Jaq fo d'en Traper.

Altre tapit vellos lo qual fou del artiacha de Terranthona.

Altre tapit vayrat que sta tot dia als peus del canonge com celebren al altar mayor, es spletat.

Altre drap de seda de poca valor espeçat.

Item i tapit sta e qui te lo sonador vellos, destruit es.

[f. 25r] Item hun arquibanch gran miyanat.

Item altre arquibanch.

Item una caxa gran ho archa qui fo de mossèn en Guillem Ramon de Monchada degà de Leyda condam.

Item altra caxa pocha, antiga.

Item un cofre antich.

Item una caxa pocha sens cobertor.

Item la caxa ho archa hon sta lo segell del capítol.

Item dues caxes prop lo lit hon jau lo sotsagristà miyancera la una, l'altra pocha.

Item i crestayll gros rodon per a mal duyts, tel l'ornamenter.

Item IIII bordons de fust ab crestayls el cap, mas fal ne la hu crestal, hani sol i ab crestayl, l'altre te l'ornamenter, els dos son trencats.¹¹⁰

Item i tirapeus [?] d'argent.¹¹¹

Item una corona de la ymaya de Santa Maria ab pedres e perles (nichil valet).

109. Afegit: «noy sta ara mas en la sagristia, nichil valet».

110. Al marge dret: «te pus sobre II crestayls e I meys de crestayl».

111. Afegit: «te los crestans l'ornamenter».

Item dos cordons verts de seda per a la dita ymaya, son donats als capels dels cortinals, tels ornamenters.

Item dos cordons de seda per a la seya, son en la d'en Seyner [?].

Item dos guants bisbals ab esmalts squinçats, tels ornamenters.

Item I tovallola ampla obrada de seda vermeylla al cap, la qual ha donat na Francesca Soror condam.¹¹²

Item una linea vert e vermeyll en la una hora.¹¹³

Item altra linea de seda scacada per al altar.¹¹⁴

Item I vel de posar d'argent en la post, squinçat es tot, mas ani I altre que es ja en altre loch.

Item unes taules de vorí de la una part l ymaga del crucifixi e del altra l ymaga de la Verge Maria.

[f. 25v] Item II tovaylloles ab seyal de Moliner e damunt azur, obrades de seda.¹¹⁵

Item III tovaylloles dues obrades de seda e altra blancha.¹¹⁶

Item dues tovaylles listades de coto blau les quals foren d'en Bernat Cescala, e basten cascuna alineada per al altar.

Item una manta de caval qui porta aquell qui porta la seya, te la l'ornamenters.

Item I tovallola blancha ab les bores negres, servex de Quaresma.

Item quatre penons de la consacració.¹¹⁷

Item I penó real de cendat de Sent Narcís.

Item dos draps d'altar ab creus negres e abres vermeylles de seda qui foren d'en Pere Mayanet, oldans.

Item VI cobertes de libres del altar e son de lenç.¹¹⁸

Item dues dalmatigues ferials.¹¹⁹

Item unes crimeheres de stayn ab stoyg de cuyre.

Item dimarts a XVII d'abril del an de M CCC LXXX sis fo comanada una

112. Al marge dret: «la qual feu metre mossèn en Johan de Peralta en lo Sant Drap».

113. Afegit: «dient es a sent Pere a nos trobe, es ara força squinçada, roman en poder d'en Alvaro».

114. Afegit: «diem que es al cor de Deu».

115. Afegit: «non inveniunt».

116. Afegit: «non inveniunt, son squinçades».

117. Afegit: «dien que mossèn en Tristany ne feu desfer i per adobar les altres, nichil valet».

118. Afegit: «dien que totes son esquinçades».

119. Afegit: «dien que les porten aquells qui porten la synera e lo ciri pascual».

tovallola an Johan de Berga sots sagristà, de drap de seda blau ab ocells blanchs, ab cadenes en lo tal, forrada de tela blava, per cobrir lo faristol com dient l'evangeli e es flocada segons que daval se apar per carta.

[f. 26r] Die veneris VIII mensis febroarii anno cccc^o nono honorabilis Marthinus Box ornamentarius tradidit capellam infrascriptam discretus Ramon de Villasehana presbitero subsacriste.

Capela Reverendus patris et domini domini Petrus Çagarriga Episcopum Ilerdensem de panno domasquino albo pampiolat folrata de tafatano rubeo govorat e fresadura de istoria Passionis, stola e manple de eodem panno et folrata. Item due dalmàtice cum una stola et duobus manipulis de eodem panno, folrate de tela quasi coloris carnis cum peramentis inperialibus sive de panno aureo vocato inperiall. Item capa pluvialis et de eodem folrata et cum fresadura ubi est ystoria Nativitatis et supra Assumptionis beate Marie. Et in capello eiusdem cape est ystoria Coronationis beate Marie cum floquommodo rubeo serico et aureo cum franga circum circa dictam capellam. Item alia capa pluvialis de eo panno cum folratura de tela quasi coloris carnis cum fresadura ubi in una parte est ystoria Resurreccionis Lazari et ystoria Christi sedutis inter populo inter doctoris. Et in capello eisdem cape est unus episcopus indutus de morato et in sumitate fresature est ymago beati Petri induti de livido et in eodem capello es unus floquuus de siriquo rubeo. Testes Symon Poculuy et Stephanus Burell presbiteri.

Eadem die.

[f. 26v, en blanc]

[f. 27r] Argentum.

Dos candelobres d'argent ab ses viroles on entren los brandons, marcades del march de Leyda.

Dues navetes d'argent ab una cullera d'argent, e dues manetes.

Tres crosses senceres d'argent.

Item I encenser blanch.

Item III eixugamans, la I es squinçat.

Item altre blanch.

Item altre ensenser daurat nou.

Una caldera de aram on tenen aygua per a lavar los preveres, es de la obra.

Dos solispas d'argent.

Dues canadelles d'argent.
 Dues canadelles de obra de limoges, de limoges, de lautó.
 Una custòdia de obra de limoges trencada, te la lo ornamentar.
 Dues capsas de vorí e una no ha cobertor.
 Un reliquiari de crestayl petit.
 Una creu d'argent bella gran, daurada.
 Item hya I tros de canó de mida i palm poch mes ho menys d'argent d'aquella matexa creu.

[f. 27v] Dos àngels d'argent que porten la custòdia d'argent, tot daurat ab pedres, la qual fo d'en Moliner, an los tres ales trencades.

Tres crismeres d'argent grans ab sa creu e calçe petit ab lo qual aministran lo vi als malalts, ab cabsa ab la qual porten lo Corpus Christi tot d'argent.

Lo Lignum Domini d'argent, ab son peu d'argent daurat tot.

Lo test d'argent ab sas himages e ab pedres, es a Barchinona per adobar.

Un anel d'argent ab i safir ab son stoy de velut morat, es ben als huylls.

Cinch anells de argent daurats episcopals ab pedres de vidre.

Dos anels pontificals bels ab diverses pedres, ço es huyt poques e una grossa en lahu, en laltre xxiiii pedres poques ab perles menudes entorn, fall aquel de xxiiii pedres. Dos perels de grans ab sos esmalts d'argent ab perles en los dos, tels lo ornamentar.¹²⁰ Fallne ne aquelles xxiiii pedres, lo qual perdé en Nicolau de Selles an a festa del Corpus Christi.

[f. 28r] Una copa de crestaly ab senyal d'en Pere del Rey trencada, en castada en argent, te la lornamentar.

Item dues creus de crestayl grans ab peus de leutó e senyal d'en Pere del Rey.¹²¹

Una creu pocha de crestayl ab son peu, ab son stoy de fusta.

Dues taules de limoges, te les lo ornamentar.

Una ara de jaspí ab crestayls e margarites de obra de limoges.

Tres mitres blanques ab son stoy.¹²²

120. Al marge dret: «repost sobre i pontifical d'una de viii pedres e una grossa en mig lo anell es trencat, te i, el que ix marchs, en Romeu».

121. Al marge dret: «rei post sobre la una trencada».

122. Al marge dret: «portansse la una lo bisbe en Guerau».

Item una altra de drap de domàs blanch fresada ab fres ample e ab ii pedres al cap.

Una mitra obrada de fil d'argent ornada de pedres, de la qual ne fal **xxi** pedra.¹²³

Altra mitra antiga de obra de limoges ab alegantes pedres, fa adobar, te la lornamenter.

Dos candalobres bells d'argent sobredaurats ab fullatges e esmalts virolats en les broques, de pes de xv marchs, marchs de Barchinona, la I a trenchat lo peu.

[f. 28v] Una croça de lautó del bisbe dels Ignocens.

La mitra de aquel metex bisbe ab sos guans de poca valor, tehe lo ornament.

Dos candelobres de ferro grans que servexen davant l'altar.

Unes balances de aram de tenir ab cordes longues.

Un torn de ligar libres e ay trencat la I faiol non inventarium, trenquat es.

Un faristol on dien l'avengeli los dies ferials.

Sis bordons d'argent, los dos daurats bells, els **iiii** blancs.

Un anell de coure del bisbe dels Ignocens.

Un tirapits lo qual hi dona en Guillem Çäfont lo qual ha la himage de Santa Maria.

Item erant in quadam capsä **xlx** lapides diversorum colorum qui creduntur esse de illis qui supra in pluribus locis defficiunt.

Item una creu bella d'argent daurada e smaltada ab ymayes enbotides de Ihesus en la una part e esmaltats l'altra de Santa Maria, ab son peu d'argent sobredaurat ab dos esmaltats ab agulla quels afiyg.

[f. 29r] Un calçe d'argent daurat ab senyal de Monchada.

Un calçe d'argent de Sent Pere, ab crucifixi en la patena.

Un calçe d'argent de Sent Miquel, ab seyal de Sent Miquel.

Dos calces d'argent blancs la I de Sent Anthoni, altre de Santa Lucia ab ses patenes, dels quals calces ha pres I mossèn en Johan de Peralta per fer cadenes ha I ensenser e mossèn en Johan Exemeniç I altre per fer I ensenser blanch, que ha feyt.

123. Afegit: «fal ne **xxiii** en la sacristia on eran, fal **xxv**, fa adobar car gastada es, ere, te la lo ornament».

Altres dos calces daurats ab ses patenes.

Altre calçe de argent daurat ab magestat en la patena e al peu del calçe lo crucifix.

Tres bacins d'argent, II del altar e I dels aniversaris.¹²⁴

Una capsa de argent on tenen hosties, ara es crismera.

Una cuylereta de argent per aministrar al calze ab lo qual celebre lo bisbe en Guerau. Donà la cuyllera en Romeu an R. Aleró.

Dos bacins d'argent grans ab esmalts, en lahu esmalt es la Nativitat de Ihesu Christ, en l'altre la Adoració dels tres reys, e pesen x marchs, fall ne lo broch d'aquell que li done l'aygua.

[f. 29v] Item I reliquiari d'argent qui fo d'en Steve Falger es, a manera de Agnus Dei ab smalts de cada part ab cordó vermeyll ab dos botons d'or a cada cap.

Sis anels qui foren del bisbe en Romeu Cescomes, ço es hun diamant escastat en argent, hun topaçi, hun safir, hun rubiç, una creolita, hun capmeu, engastats tots en verges d'or, los quals meteren en la caixa qui fo del degà de Monchada. Es estat venut tot mossèn en Ferrer Eruga com era ornamentar, e convertit en profit dels ornaments.

Suprascripta fuerunt completa die ultima mensis madii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° primo, presentibus et continue assintentibus venerabilis Arnaldus Ferrerii decano, Bernardo Cecala archidiacono Riparcurie in ecclesia ilerdense et Petro Rubei, Bartolomeo Figerosa beneficiati in dicta ecclesia, nec non Raymundo Faeyneri subsacriste qui suprascripta omnia ocularitur insinuavit inter essente continue venerabile Antonio Perpiniani reddente ea que sacrista habet tenere per venerabile Johanne Perpiniani facte suo condam sacrista dicto honorabile Ludovico presente qui omnia et singula supra et infra scripta in comandam et speciali custodia receperit et promitat ea non isti ad alios usus quam deputata sunt intra ipsam ecclesiam et non alibi et predicta iuravit ad Sancta quatuor Dei evangelia.

Item una paelaça per a portar brases. Apres se feu hun portador de brases, be estat de lautó (aram) ab doylla, e es en la sagristia.

Item tres hostiés de ferre.

Item altres dos hostiés de ferre.

124. Al marge dret: «repost sobre los dos del altar».

Item una bela croça d'argent ab son bordó e pese xxiiii marchs ab xvi pedres vermeylles e blaves.

Tres calçes d'argent, la hu ab pedres, pese iiiii marchs,¹²⁵ l'altre fo d'en Soler, pese iiiii marchs e iii onces, laltre donà en Pere Desval ab senyal de rosa, pese dos marchs, v onces e miya, ab sos stoyxs de cuyro cascú.

[f. 30r] Un calçe d'argent ab seyal de Moncada que fo d'en Guillem Ramon de Muncada degà, condem, ab son stoyg de cuyro, pese tres marchs set onces.

Una mitra d'argent obrada de perles ab pedres en la qual fal tres pedres e tres smalts, la pedra es on l'estoyg, es estada adobada.

Una custòdia gran d'argent la qual ere d'en Guillem Ramon de Muncada degà, tota daurada ab quatre àngels ab ales, tota sobredaurada, e pese dotze marchs ab i peuet d'argent hon se pose la creu.

Item dos fullatges d'argent daurats e un stoyet de cuyro.¹²⁶

Item un tancador d'argent del test, en una capsa ab cinch pedres.

Item una capsa de vorí sencera e altra gastada.

Item una flor d'argent que te la ymaya de Santa Maria.

Item xxxiiii diademes, dos capels de sol, viii xapelets, xxxiiii cabeylleres per fer jochs al Corpus Christi.¹²⁷

Item dos coxins negres flocats, tot ho te lo ornamenter, tels en Ramon Aleró los dits coxins.

Item i drap d'or ab àngels vermeyls qui fo de la sepultura d'en Guillem Ramon de Muncada degà de Leyda condem, ja es.

Item ii draps de seda ab obres grogues e morades.

Item te en Punyet i drap d'or ab àngels.

Item ne te un altre lo comanador de Sent Antoni del sagristà.

Item ne te altre drap d'or blanch madona d'en Sant, lo qual porta en Francesch de Sent Martí e en Luis e donalli en micer Gavarró.¹²⁸

[f. 30v] Item dos draps de cadires on seu lo bisbe ab senyal real.

Die tredecima mensis may anno a Nativitate Dimini m^o ccc^o octuagesi-

125. Afegit: «fale de la patena v pedres e del calze altres v pedres».

126. Afegit: «non recepit post Soler nec Romeus de Vilasayna, nec est senyal de res».

127. Al marge dret: «recepte Soler xxx diademes, viii xapelets, xviii cerboyeres de diverses draps de seda e or, xxv cabeylleres e atretantes barbes».

128. Afegit: «es dels ornaments del altar major, de la sagristia e noy avia en los ornaments».

mo quinto fuerunt recognita omnia et singula suprascripta excepte portet in caxia Domini decani de Montecateno et recepta per Raymundum Aleró qui recepit sponte in guardia omnia et singula suprascripta et promisit omnia et singula bene et fideliter custodire et bonum e legaliter spontum reddere dominis decano et capitulo ilderdense et etiam de supravenientibus pertinentibus ecclesie Ilerdense ut largius poterit ordinari et predicta iuravit ad Sancta quatuor dicti Evangelia. Presentibus testibus ad omnia suporadicta continue discreto Anthonio Gombau capellano de Montecateno et Michaele Berenguer, presbiteris beneficiati in ecclesia ilderdense, et pluribus aliis iuramento autem prestito predictum Raymundi Aleró, discreto Michaele Berengarius et Stephano de Garalbella in presentia Arnaldus Ferrarii decani, Caputville Calvonis artiacha.

[f. 31r, segueix doc.] Benascum, Johanni de Peralta, Michaele de Noya, Bernat de Vallonga, Antonio Perpiniani, Bertolomeo de Podisalto, Jacobo Aragonés et Arnaldo de Cumbis, canonicis ecclesie predictae qui absoluerit et quitarunt Antonium Vitalem ab òmnibus supra contentis in domo capituli existentibus, dicta die hora vesperorum vel qua. Testes Michael Berenguer et Stephano de Garabla.

Die ultima mensis februarii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° sexto venerabiles Antonius Perpiniani et Arnaldus de Cumbis per honorabile decano et capitulo ilderdense recognoverunt omnia et singula contenta et supra in hoc inventario et receperunt omnia signata per literam et de manibus discreti Raymundi Aleró qui ea tenebat in commanda per capitulo predicto presentibus nobili Raymundo Santa Pau sacrista ipsius ecclesie, Ferrario Eruga, Johanne de Berga presbiteris beneficiatis in ipsa ecclesia et òmnibus predictis presentibus et me notario, honorabile capituli omnia predicta tradit, ducit prefato nobili Raymundo de Santa Pau sacriste. Et hora terciarum dicte die ultimi vel quia dictus Raymundus Aleró tradidit predictis dominis canonicis nomine ipsius capituli recipientibus claves sacriste et jocalium dicti inventarii. Et prefati domini canonici existentes in domo capitulo una cum dominis Arnaldo Ferrarii decano, Dominico Poncii precentore, Raumundo de Santa Pau sacrista, Johanne Englada archidiacono de

[f. 31v, segueix doc.] Terrentone, Capitevilla Calvonis archidiacono Benascense, Johanne de Peralta, Michaele de Noya, Bartolomeo de Po-

dialto, Jacobo Aragonés, Petro de Sancto Clemente in domo capituli dicte ecclesie capitulantibus et capitulum facientes tradiderunt dicto domino decano predictas claves et ilico dictus dominus decanus nomine tocius capituli ipsas claves tradidit dicto nobili Raymundo de Santa Pau sacriste dicens haec verba vel similia Ego nomine tocius capituli trado vobis domino sacriste, has claves easque comando vobis que teneatis in comanda et puro deponito omnia et singula existentia in sacristia predicta suprascripta signata per literam. Et dictus nobilis Raymundus de Santa Pau dixit que recipiebat dictas claves et omnia et singula in dicto inventario suprascripta signata per literam et in pura comanda et deposito per dictis decano et capitulo promitens ea bene et fideliter custodire et restituere et etiam alia que per sacrista debent custodiri per quibus obligavit se et omnia et singula bona sua quocumque iure sibi pertinentia ubique presentia et futura et dedit fideiussores ut in libro fideiussorum continetur. Item ex alia parte iuravit dictus nobile sacrista supra Sancta quatuor Dei Evangelia maiorbis suis corporaliter tacta rebus vel jocalibus ipsius sacriste non male uti nec alicui comodant extra sedem quidquam de ipsis sue licentia dicti capituli petita et obtentam nec ad alium usum quam deputata sententia trahere per se vel per alium directe vel indirecte. Presentibus testibus ad predicta vocatos et electos discretos Johanne Amat et Johanne Matha presbiteris beneficiati in dicta sede.

[f. 32r, segueix doc.] Item dicti domini capitulantes absolverunt et diffuyerunt Raymundium Aleró ibi presentem. Testes predicti.

Et post Paululum dictus nobilis Raymundi de Santa Pau sacrista commendavit discreto Johanni de Berga presbitero beneficiato in sede predicta omnia et singula suprascripta et alia que consueta sunt custodi per subsacrista tradiditque eadem Johanni claves sacristie et jocalium ibidem existentium vestimentorum et aliorum suporascriptorum.

Et dictus Johannes recepit decanus comanda et iuravit in posse dicti sacriste ad Sancta quatuor Dei Evangelia suis manibus corporaliter tacta que non male utetur rebus vel jocalibus ipsius sacristie nec comodabat alicui persone cuiuscumque status vel condiciones sit extra sedem nec intra nisi ad usum ad quem sicut deputate sine licentia capituli ipsius ecclesie petita et obtenta. Testes Johannes Amat et Johannes Mata.

[f. 32v] Dimarts a xvii d'abril del an de M CCC huytanta sis fuit portatam in sacristia per Raymundum Vitalis magistrum ornamentorum quedam tovallola et comendata discreto Johanni de Berga subsacriste quam fecit fieri Jacobus Aragonés procurator ornamentorum, de panno serico livido cum ambus albas cum cathenis in collibus et est forrata de tela lívida.

Item die xx quarta mensis decembris anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° sexto honorabile Arnaldus Ferrarii decanus ilerdensis nomine suo et tocius capituli comendavit nobili Raymundo de Sancta Pace sacriste ilerdense quadam capellam albam novam cum grius et aliis bestiis ac pampens d'or et sunt primo tres camis, amits cum peramento de panno auri et casula cum duabus dalmaticis flocatis in lateribus, cum duabus stolis et tribus maniples. Testes Gabriel Pereç et Aynart Victor ecclesie villenove ante ibídem. Et dictus nobilis sacrista in continenti comendavit predicta a Johanni de Berga subsacrite. Testeas predicti.

[f. 33r] Die vero xxviii mensis januarii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° octavo addendo promissus honorabilis dominus Barthomeus de Podioalto, canonicus ilerdensis procurator ornamentorum ecclesie Ilerdense, constitutus in sacristia Ilerde commendavir nobili domino Raymundo de Sancta Pace, sacriste in dicte sedis, unum pannum aureum cum campo cinerico ad figuris surteys [?] plumbarum panonum qui est integre quem dictus dominus sacrista recepit in comandam ut alia predicta, servex a empalliar est supra Testes sunt discreti Franciscus Heruga et Raumundus aleró presbiteri beneficiati in sede Johannes d'Agramont, Gabriel P, Guillelmus Alegret beneficiati in sede.

[f. 33v-37v, en blanc]

[f. 38r] Aquesta es la capela la qual compra lo capítol del molt noble Guillem Ramon de Monchada condem degà de Leyda la qual stà en una archa de noguer.

Primerament III camis ab amits, ab sos ciyels, ab bels peraments dau-rats, ab II colàs, II tovalyoles obrades de seda flocades als caps, ab altra tovalyola tota obrada de seda negra e vermelya e flocada. Item dos coxins blanchs. Item altres II coxins coberts de drap d'or olda. Item uns corporals ab lo stoy de velut vermeyl ab x letres de perles. Item una capsa redona d'argent ab senyal de Moncada e a en la dita capsa v anels ligats e I sexel

seu que es trencat, els tres anels son a manera de granats grosses, el altre es una cornelina, el altre safir petit. Item bel safir ab la verga doble d'or.

Item 1 cofre de ciprés buyt.¹²⁹

Item altre cofre de xipré.

Omnia ista sunt supra.

[f. 38v] Item un altre cofre buyt que no es de ciprés que ere del dit degà, supra est jam.

Hun ordinari episcopal de pergami, tenet dominus Geraldus episcopus.

Die prima mensis junii anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° primo Reverendus Dominus Gueraldus episcopus Ilerdensis electus et confirmatii, et venerabiles viri Arnaldus Ferrarii decanus, Ludovicus de Sancto Martino sacrista, Bernardus Cescala archiepiscopus Ripacurcie, Caputville Calvonis, archidiaconus benascensis, Arnaldus de Algerii, Matheus Pelicerii, Bernardus de Vallonga et Bartolomeus de Podio Alto, cannicus ecclesie Ilerdense facientes capitulum et capitulantes infra ipsam ecclesiam suprascriptam absolverunt deffinierunt et quitarunt venerabiles Johannes Perpiniani sacrista condam, Antonium Perpiniani eius fratrem et etiam Raymundum Faeyneri subsacrista per predicto Perpiniani.

[f. 39r] ad tenendum regendum, ad governandum sacristia predictum jocalia et alia ad que tenentur sacriste et subsacriste ipsius ecclesie et bona eorum et quorumlibet ipsorum aquibus vis gonibus accionibus et demandis quas capitulum posset habere predicta rote contra eos.

Confessique fuerunt recepisse et habuisse bonum et compotum et rationem legitimam de omnibus que receperant a dicta sacristia cum inventario. Testes Dominicus Company, Dominicus de Puyarolo et Johannes d'Alvero.

Et dictus Antonius Perpiniani requisivit fieri sibi publicum instrumentum que compulsus per dictum dominum episcopum et capitulum predicta reddiderat. Testes predicti.

Eadem die et hora venerabilis Ludovicus de Sancto Martino sacrista qui supra recepit in custodiam a predictis dominis episcopo et capitulo

129. Al marge dret: «ja ni es Totum supra».

omnes capellas, capas, argentum, ornamenta et jocalia et alia quicumque scripta in presente inventario et ea bene et fideliter custodire et tornari si et quoniam locus erit et requisitus fuerit et predicta in infrascripta promisit nunch notarius legitime stipulanti per ecclesia ilderdense et per omnibus et singulis quorum interesit vel poterit interesse et est. Testes predicti.

[f. 39v] Et in continenti, dictus venerabilis Ludovicus de Sancto Martino dictam sacristiam regendam et gubernandam cum omnibus predictis comisit discreto Raymundo Faeyneri beneficiato in ecclesia Sancti Laurentii civitatis ilderdensis ibídem presenti et ea recipienti qui promisit bene et fideliter tenere et custodire et cuius. Testes proxime dicti.

Fuerunt recognita omnia suprascripta et ocularit ostensa discreto Antonio Vitalis beneficiato in ecclesia ilderdense die xxv mensis may anno a Nativitate Domini M CCC LXXX quarto.

Die xxx mensis may anno a Nativitate Domini M^o CCC^o quarto venerabilis Ludovicus de Sancto Martino sacrista ilderdense firmavit absolutionem et quitacionem discreto Raymundo Faeyneri presbitero beneficiato in dicta ecclesia ilderdense de recepte et administrate per ipsum Raymundum in dicta sacristia et ecclesia per ipso domino sacrista usque in presentem diem aliquo diceret ut largius poterit per utilitate dicti Raymundi.

Presentibus testibus discreto Michaele Berenguer et Antonio Vitalis presbiteris beneficiati in sede ilderdense.

[f. 40r] Et in continenti dictus dominus sacrista sacristiam ipsius ecclesiam et ibídem existentia et alia que dicte ecclesie consuerunt per sacristam vel subsacristam gubernari comisit discreto Antonio Vitalis presbitero beneficiato in ipsa ecclesia ilderdense et ibídem presenti qui quidem Antonius sponte recepit custodiam et gubernationem ipsius sacristie sedis et alia pro ut est fieri assuetum. Presentibus testibus discrete Michaele Berengari et Raymundo Faeyneri presbiteris beneficiati in dicta sede.

[f. 40v, en blanc]

[f. 41r] Librorum sedis inventarium.

Die xviii mensis decembris anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° primo venerabilis Bernardus Cescala archidiaconus Ripacurcie fecit fieri in-

ventarium de libris ecclesie ilerdense ut sequitur et omnes libri infrascripti pergameni.

Primerament un missal cobert de blanch ab lo comter primer e apres hay glories notandis. E apres comence la rubrica Incipit Missale secundum consuetudinem ilerdense et caetera. Et comence lo tex en la segona carta, placare quis domine, et fenex en aquela carta en lo penúltim vers, os me. En la penúltima carta comence, semper a periculis, en lo antepenúltim vers fenex corporis et.

Item altre missal cobert de velut vert e apres del comter comence en la segona carta, fratres quecumque scripta, et est fenex en lo penúltim vers d'aquella carta, judica me do. En la penúltima carta, semper me, te lo senyor bisbe en gran.

Item i Evangelister comence en la terça carta, ex istis videre, e fenex en aquella carta, qui mi servit. La darrera carta comence en la segona linea, intravit Jhesus, fenex la penúltima linea d'aquella carta, invenerunt sex, puy seguexen se los evangelis de les passies e exaltet jam angelica notat.

Item hun saltiri veyll e comence, primo dierum, fenex en aquella carta que comence en la darrera carta, excita, e en aquella pagina fenex, tandem gloria amen.

Item un capituler veyll e comença en la segona carta, fratres quecumque, e fenex en aquella carta, cum eo. En la penúltima carta comence, caro, e fenex, adque omnium.

Item i resposer veyll e comence, Benedictus, e fenex en la tercera carta, dissoluto.

[f. 41v] Item i Pontifical ab coberta obrada de seda de diverses colós e comence en la segona carta, Accipiet, e fenex, Quanto post. En la penúltima carta comence, Postea, e fenex, Constituta.

Item i libre apellat Sentencies, comence en la segona carta, Sanctus Spiritus, e fenex, In tantum etiam minus siamus. En la carta penúltima comence, Post resurrectionem, e fenex, veniant in hunc locum.

Item i Exexiel glosat.

Item i libre apellat Orde de Sermons segons Innocent tercer, e comence en la segona carta, disposuit tamen celestis altitudo fuit, in eadem carta, vix enim. En la antepenúltima carta comence, et ecclesia romana, e fenex, que carnalis.

Item 1 volum de Bíblia comence, frater Ambrosius, e fenex en la primera carta, atque lau. En la penúltima carta comence, columna, fenex, calde.

Item altre volum de Bíblia, comence in nigro, si Septuaginta, e fenex la primera carta, et defensores. En la antepenultima carta comence, glorie, e fenex, altitudine.

Item altre volum de Bíblia, que comence, in nigro, nemo cum profetas et caetera, fenex la primera carta in rubeo, profete. In penúltima carta comence, Ezechia, e fenex, lo decret, colofó [?] d'aquela carta sumatus.

Item 1 volum de Evangelis e pistoles ab letra fort grossa axi com los volums de la Bíblia desus scrita, lo qual libre comence, Marchus, en lo test, e fenex la primera carta, Ihesum ipse, comence la gloria et natura, que hic scribit Geneologia, e comence en lo primer colondel de la derrera carta del volum en lo segon vers, ledictum, e fenex en aquel colondel, libri.

[f. 42r] Item 1 volum de Psaltiri de la Bíblia dessús scrita ab interpretacions de novis ebreaychs e d'altres per alfabetum e comence en la tercera carta, Domine ne in furore, e fenex on aquela carta, in universa terra.

Item 1 libre de obits vestit de negre.

Item 1 Ysayas glosat.

Item los Evangelis de Sent Johan glosats.

Item les Pistoles de Sent Pau glosades.

Item 1 Dialagus.

Item 1 Pontifical bel cobert de vert e comence In rubro, in purificatione beate Marie, fenex en la primera carta, in nigro, plebem. En la penúltima carta comence, facio tue, e fenex, poleat et.

Item 1 Evangelister et pistoler comence en la segona carta, tempora-neum, e fenex, peregie. In antepenúltima carta comence, in illo tempore, fenex, stans.

Item 1 libre que comence in rubro, In nomine Sante Trinitatis, et in nigro, cum beatissimi, e en lo penúltim colondel, a la derrera carta, fenex, temeritate Juventus.

Item 1 libre comence in rubro Epistola beati Gregorii ad Secundinum, in nigro, reverentissimo sanctissimo fratri Secundissimo, e fenex en aquella carta, sequentium. En la carta penúltima comence, hac dum peccata, e fenex en aquella carta, que modus cum alia.

[f. 42v] Item 1 libre que comence in rubro, Incipit epístola beati Gregori pape, in nigro Reverendissimo et Sanctissimo fratri Secundino e fenex en

la primera carta in rubro, secundum Lucam, et fenex lo dit libre, Liber explícit humiliarum.

Item i Capitoler bel comence en la segona carta, non levabit gens, fenex en aquela carta in nigro, iustus nostre. En la penúltima carta comence, sancta et pudorata, fenex in nigro, ad iutorio.

Item les pistoles de Sent Pau glosades, comence en lo test, quod ante promiserat, e en la glosa d'aquela carta, cionis Christi ad fidem, fenex lo text en aquela carta, sanrificatrimonis, e la glosa, aliquid ergo. En la darre-ra carta comence lo test, inferitur e la gloria extra castra, fenex lo test en aquela carta, ubicum omnibus e la gloria sit cum omnibus vobis amen.

Item i Psaltiri glosat mas noy es lo començament.

Item i libre Pistoler e Evangelister tot desquarnat.

Item i Leccioner veyll que comence in rubro, de vitis patrum, in nigro, vite patrum, fenex aquela carta, virginis ho, En la darrera carta, igitur beati viri Victoriani, fenex, qui vivis et regnas Deus per omnia secula seculorum.

Omnes suprascripti libris sunt pergameni.

Testes Raymundus Faeynerii, Raymundus Aleró et Petrus Rubei beneficiati in ecclesia ilerdense.

[f. 43r] Item i Leccioner veyll comence en la segona carta, Nolite ex pavescere, e fenex en aquela matexa, per singula. En la penúltima carta comence, ligatur unde, fenex aquela carta, ut iuni.

Item i Ordinari que comence in rubro, Incipit ordo cathecuminum, in nigro, non incipit quomodo nomine vocatur, fenex en la primera carta, efici mereatis. In antepenúltima carta comence, ut regibus, fenex en aquella carta, Ihesu Christe.

Item i Pistoler comence en la segona carta in rubro, Epistola in festi-vitate Sancte Marie, in nigro, gratia mulier, finit in eadem carta, videre qualem. In ultima carta fenex, asimilata est palme postea. En aquel libre son notades pistoles e comence in rubro, Missa de gallicantum, in nigro, Laudem Deo et caetera, fenex, exultantes pacem ad perpetuam amen.

Item die secunda mensis aprilis anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° quarto fuit repertus quadam liber pergameneus cum suis glosis vocatus Parabole Salomonis quem venerabilis Bernardus Cescala predictus fecit portari ad sacristanus et ibídem ego notarius dessignavi eum ut sequitur.

Item i libre en pergami ab ses gloses apellat, Peravoles de Salamó, e comence en la segona carta en lo test, matris mee, e en la glosa, defficienti, e fenex en lo test en aquela carta, non fuit qui aliquas, e en la glosa, extendi. En la penúltima carta comence en lo test, biscum, en lo test, collucta, e en la glosa, et assi.

Foren testes R. Aleró et Tomàs Valls.

[f. 43v] Postea die xxx mensis december anno a Nativitate Domini M^o CCC^o LXXX° secundo fuit factum inventarium de òmnibus libri existentibus in coro ipsius ecclesie.

In coro Episcopi.

Primerament los Evangelis dels quatre evangelistes glosats e comencen, Matheus ex Judea sicut in ordine, e fenex en la primera carta en lo test, Abram, e en la glosa, ad interpelandum, e comence en la penúltima carta en lo test, credatur que Ihesus est, e en la glosa, futar in ultime resurrectione, e fenex lo trest en aquella carta, tercio si, en la glosa fenex en aquella carta [...] dit [?].

Item hun psaltiri glosat e comence en la primera carta la glosa, cum omnes profetes, e fenex en aquella carta, Esdras; en la segona carta comence lo test en aquella carta, prospera, e en la glosa, ita ver. En la antepenúltima carta comence lo test, laudate dominum, e la glosa, cionem; fenex lo test en aquella carta, sanctorum, e la glosa, debeat tan.

Item i psaltiri sens gloses e comence, primo dierum, e fenex en aquella carta, multiplicati, e fenex lo psaltiri, a prosequentibus animam meam, e puy son los vestrals himnes e de difunts e I quoern de comú notat comence in rubro, in natale apostolorum.

Item altre psaltiri sens gloses comence, primo dierum, fenex en aquella carta, preceptum eius, fenex en la darrera carta dels vestrals, pater domini, e puy seguex, Jeremias te Deu laudamus, la lletania e los himnes e de difunts e i quoern de himnes propiis de sants.

Item i Breviari de la costum de Leyda comence, dominum qui fecit nos, fenex en la primera carta, exaudunt me, comence en la darrera carta, tibi placere, e fenex en aquella carta, dominus vobiscum, e puy seguex se canticum gradum e de difunts.

[f. 44r] Items les pistoles de Sent Pau glosades comence la glosa, principia rerum, e fenex en aquella carta la glosa, celitus datum, en la segona

carta comence lo test, Paulus servus et caetera, e la glosa, in deserto, fenex lo test en aquella carta, in scrip, e la glosa, evangelii. En la penúltima carta comence lo test, oblivisti, e la glosa, ut tuos in viem, en aquella carta fenex lo test, castra, e la glosa, pontificetur.

Item i Diurnal comence in rubro, Ihesus antífona, in nigro, aspergens me, en la segona carta comence, aspicebam, fenex en aquella carta, Gloria Patri. En la penúltima carta comence, gloriosum, e fenex, sanctum Gerardus [?].

Item una Biblia comence, Frater Ambrosius, fenex en aquella carta, prefiguratus, en la penúltima carta comence, et poma, fenex, hostendam.

Item hun Rational comence in rubro, Incipit rationale, in nigro, quemcumque, fenex en la primera carta, varie. En la antepenúltima carta comence, xxviii non, fenex en aquella carta, clavis.

Item i Psaltiri sens gloses e comence en la segona carta, insse, e fenex, corde et re. En la carta ultima dels vestrals comence, stellarum, fenex, hiis, puy seguexen se cantichs himnes e de difunts.

In coro Precentore.

Primerament i Breviari santoral comence, dominicale, fenex en la primera carta, prodigii, en la carta penúltima comence, tradiderunt, fenex, canticum.

Item altro Breviari dominical comence, Apres del comter sabbato, e fenex en aquella carta, spaciales [...], en la carta penúltima (ab)ans de la lletania, evangelice, fenex, vespere sint.

[f. 44v] Item i Psaltiri sens gloses comence en la segona carta, decursus, fenex en aquella carta, exaudies; en los vestrals en la penúltima carta comence, titia, e fenex en aquella carta, et pa, e seguex en se cantichus himnus e de difunts.

Item hun Flors Sanctorum comence in nigro, Universum tempus, fenex en aquella carta, crucis; en la carta antepenúltima comence, ipsum, fenex, ad regem.

Item una Bíblia comence en la segona carta, eum sancta, fenex en aquella carta, adextris. En la carta ultima, qui est dialobus, fenex en aquella carta, omnibus nobis amen, puy seguex, en se les interpretacions.

Item hun Responser veyll comence en la segona carta, de si, fenex en aquella carta, quo. En la carta antepenúltima comence, ovante domino osana, fenex en aquella carta, quo etale.

Item hun psaltiri sens gloses, comence en la segona carta, lege, fenex en aquella carta, in tribu. En la carta derrera dels vesprals comence, emitte, e fenex, Sion, e seguex se la lletania de diffunts he himnes e ay seyals de Monchada.

Item hun Hugyuici comence, cum nostri, i fenex en la primera carta, comperatur ana. En la carta penultima comence, velamentum, fenex en aquella carta que.

Item hun psaltiri comence en la tercera carta, tunc anime, e fenex en aquella carta, ego autem. En la carta derrera dels vesprals comence, mitit, fenex en aquella carta, diabolos, e seguexen se la lletania, cantich, himnes e difunts.

[f. 45r] Item hun Psaltiri comence en la tercera, mini, fenex en aquella carta, nos. En la carta derrera dels vesprals comence, nabit, fenex, nostra, puys seguex en se cantichs, himnes e de difunts.

Item hun Ysidorus Etimologiarum, comence en la segona carta, auditus tuo, e fenex en aquella carta, quoniam propter. En la carta penúltima comence, non erat usque, e fenex, evangelia carta unde et.

Item hun Psaltiri glosat comence en la tercera carta en lo text, qui es scrit de veemeyllo, non sit impii, en la glosa, verba, fenex, hoc est. En la carta penúltima comence lo test, exultabo, la glosa, tunc ei, fenex lo test en aquella carta, laudat dominus, la glosa, extra.

Item unes Decretals que no son acabades de glosar e comencen en la tercera carta en lo test tento, e en les gloses, canonum, fenex lo test en aquella carta, apostolicam, e la glosa, quòrum libet. En la carta derrera comence, ecclesie, fenex en aquella carta, compellatur.

Tots los libres del cor dessus scrits son ab ses cadenes fermats.

Die vii dictorum proxime mensis et anni continuatum fuit ut sequitur.

Item hun Leccioner Ferial comence en la segona carta, dum et omne, e fenex en aquella carta, et ad domum. En la carta pesultima comence, Iherusalem, e fenex en aquella carta, tabernaculum.

[f. 45v] Item hun Officier ab sa nota en lo qual ha proses, eadem tardo, e comence lo dit Officier en la tercera carta, At te domine levavi, e fenex en aquella carta, manifeste ne. En la carta penúltima comence, tuus dominus, e fenex en aquella carta, miserere.

Item hun Leccioner Sanctoral comence en la tercera carta, est credens, e fenex en aquella carta, illorum. En la carta derrera comence, in caritate, e fenex en aquella carta, patri.

Item hun altre Leccioner Santoral e comence en la segona carta, nul, e fenex en aquella carta, marcialis. En la carta penultima comence, erat vix, e fenex en aquella carta, expanescentes.

Item hun Proser e comence en la segona carta, patrem, e fenex en aquella carta, regis. En la carta derrera comence, del cel, e fenex en aquella carta, alleluya, e puy seguesen se los articles de la fe.

Item hun Leccioner Festival comence en la tercera carta, ficabuntur, e fenex en aquella carta, aliquan. En la cata penúltima comence, sanctificationis, e fenex en aquella carta, non omni.

Item hun Responser comence en la primera carta, sacerdos, e fenex en aquella carta, Christum. En la derrera carta comence, Recordare, e fenex en aquella carta, sana.

Item hun Leccioner Ferial, comence en la tercera carta, ac si dicatur, e fenex en aquella carta, populorum. En la carta derrera comence, locorum elevata, e fenex en aquella carta, nostro.

Item hun Capituler comence en la carta segona, non levabit, e fenex en aquella carta, et pieta. En la carta derrera comence, fuere, e fenex en aquella, predictum, e seguexen se les lletanies, antífonas e respons e la orario del Drap de Ihesus Christus.

[f. 46r] Item altre capitoler comence en la tercera carta, visterorum Dei, fenex en aquella carta, ex operi. En la carta penúltima comence, per arma justicie, e fenex en aquella carta, fac nos, e puy seguexen se les lletanies segons que en l'altre, e lo comter.

Item hun Dialogus comence en la segona carta, noscatur, e fenex en aquella carta, illam in. En la carta antepenultima comence, escientibus, e fenex en aquella carta, qui in.

Item hun libre de la Pretiosa comence en la tercera carta, civitatis, e fenex en aquella carta, laycus. En la carta penúltima comence, Johannem, fenex en aquella carta, elegi vos, e puy seguex se dels obits e los graus.

Item hun Psaltiri sens gloses del faristol ab cadena e comence en la segona carta, pulvis, e fenex en aquella carta, inspe. En la carta penúltima comence, sensus, fenex en aquella carta, in rubro antífona, puy seguexen se los vesprals e cantichs, e himnes e Benedicamus e versos de madona Santa Maria notats.

Item lo libre dels Vitatoris comence en la segona carta, fundaverunt, fenex en aquella carta, semper. En la carta penultima comence, Rex, fenex en aquella carta, in exacer.

Item hun Officier ab sa cadena en lo feristol notat a quinta regla, comence en la tercera carta, (a)leluya, fenex en aquella carta, se det. En la carta derrera comence, ma(g)nificat, e fenex, amen.

Item una Consueta veylla comence en la segona carta, in tercio, e fenex en aquella carta, in rubro vesperis. En la carta antepenúltima comence, aut et caetera, e fenex en aquella carta, dici, puyt seguexen se regles generals.

[Al marge esquerre: «Consuetes»] Item dues consuetes en paper.

Testes Johannes Amat, Petrus Franch, Laurentius Bardina.

[f. 46v] Item un libre poch de pergami cobert de vermell e comence, in rubro Incipit officium corporis Domini nostri Ihesu Christi, comence en la tercera carta, verbo carne, fenex en aquella carta, misse. En la antepenúltima carta comence, Stella maris, e fenex en aquella carta, miseris e es ab nota.

Item hun libret en pergami de Accent comence, Tabula que continet dictiones, e comence en la segona carta, allidit, fenex en aquella carta, armigerium. En la derrera carta escrita comence, ysayas, e fenex en aquella carta, çebedei.

Item hun Proser veyll qui sta ab los orguens.

Item a xvii dies dabil del an de M CCC LXXX quatre fo ajustat hun Evangelister dominical e santoral en pergami comence en la segona carta, voltis, e fenex en aquella carta, qui. En la antepenúltima carta comence, et consumaverunt, e fenex en lo negre, In illo, en lo vermeyll secundum Johannem. Fo comanat an Ramon Faeyner sotsacrista, testes Petrus Moli e Vicent Gavarro.

[f. 47r] Die prima mensis junii anno a Nativitate Domini M CCC LXXX primo venerabilis Antonius Perpiniani canonicus frater venerabilis Johannes Perpiniani sacrista condam ilerdense ecclesie, tradidit dominis decano et sacriste claves panni Ihasu Christi, et etiam sacriste altera clavarum caxie sigilli capituli.

Presentibus testes venerabiles Bernardus Cescala archidiaconi Ripacurcie, Arnaldus d'Orgau et Raymundus Pelicerii.

Die xxvii madii anno a Nativitate Domini M^o CCCLXXX^o nono, verabilis Jacobus Aragonés canonicus illerdensis obtulit suam capam pocessiona-

le quam fecerat panni auri de domesqui colore azurum cum piquis provis deauratis et barris aureis cum leonibus deauratis et fresadura aurea in qua etiam XIII ymaginis de serico sendatis, erant etiam in capa predicta tria in scutis signa unum in pectore et duo in spatialis regali signo set in parte dextra predictorum scutum erat crux de serico lívida in campo rubeo in quadro expressa cum una tovallola alba que ad plicadum dictam capam dicte preffate deserviret honorabilis viriis Caputville Calvinis archidiacono Benascensem, Vicario reverendi domini episcopi, Arnaldo Ferrarii decano, Raumundo Adamaci de Sansta Pace sacrista, Petro Bada, Raymundo Pastori, Bernardo de Vallonga, Arnaldo Decumbis, Petro de Sancto Clemente et Tristanno de Navés canonici ilderdenses congregati capitulantibus et capitulum facientibus. Et predicta domini canonici predictam capam acceptantes et gratantur recipientes ipsam capam in continenti comisserunt dicto venerabile sacrista qui illico in custodiam per ipsum recepta illam tradidit et comiserit discreto Petro Jenerii presbitero beneficiato illerdense locumtenentis subsacriste cum certiis capis custodiendam. Et voluerunt predicti domini de capitulo predictam capam scribi in inventario sacristie sedes presente ad hoc presentibus vocatis et rogatis discretis Raymundo Majó, Raymundo Pelicerii et Ramundo Aleró presbiteris beneficiatis in ecclesia ilderdense.

[f. 47v] Die v^a mensis julii anno a Nativitate Domini M^o CCCLXXX^o nono discretus Petrus Giner presbiter beneficiatus in sede procurator venerabile domini Raymundi Adamari de Sancta Paçe, confessus fuit havuisse et recognoscisse a discreto Petro Solerii presbitero beneficiato capelle d'en Serra parrochie Sancti Johannis civitatis Illerdensis olim subsacrista sedis omnes et singulas res que intus sacristiam tenebat et regebat per venerabili domino Raymundo Adamari sacrista predicto que sunt in presenti libro signata per literam Raymundi et scripti in duobus quaternis papiris in quedam cedula papirea in qua cedula expresantur aliqua que in catenis predictis non poterant propter replectionem conprehendi qui quaterni et cedula penes dictum Petrum Gener remanserunt et sich nomine predicto dictum Petrum sobre de predictis absoluit et quitavit. Testes discreti Raymundus Aleró presbiter beneficiatus in sede et Augustinus Birbe subdiaconus beneficiatus in ecclesia terminorum diòcesi ilderdense.

Et eodem die prefato venerabilis dominus sacrista ratificando eius nomine acta per prefatum Petrum Gener a predictis in dictis quaternis et

cèdula contentum dictum Petrum Soler absolvit quitavit et liberavit et in puro deponito et comanda in posse dicti Petri Gener predicta reliquit quem Petrum Gener prefata omnia et singula in puro deponito et comanda sponte suscepit. Testes venerabiles Franciscus Çacalm canonicum et discretus Ferrarius Huruga presbiteris beneficiatus illrdense ecclesie.

Eodem die et anno venerabilis Raymundus Pastor ornamentarius ecclesie Illerdense vicei et nomine tocius capituli et ut ornamentarius predictus tradidit et possuit in puro deposito et comanda in posse verabile dicti Raymundi Adamari de Sancta Pace sacrista dicte ecclesie ornamenta subsequenti.

Primo uns vestriments complits es a saber casula, dalmatigues, maniples he stoles de drap d'or blanch ab paramens de drap d'or, de domesquí vermeyll folrats de tafetà vermeyll.

Item VI amits e tres camis ab paraments de drap vert d'or los quals son dels dits vestiments.

Item altres vestiments de drap d'or blaus es a saber, casula dal-

[f. 48r, segueix doc.] -tiges, stoles e maniples e dos collars, los dits colars stoles e maniples folrats de tafetà vert, la casula e les dalmatigues folrades de tela blava.

Predictaque omnia dictus dominus venerabilis sacrista sponte suscepit et in continenti illa discreto Petro Gener ut supradicta alia comendavit qui Petrus Gener in puro deponito et comanda predicta ornamenta suscepit. Testes discreti Johannes Amat presbiter et Raymundus de Cumbis subdiaconus beneficiati in ecclesia illerdense.

Die iovis v^a mensis januarii anno a Nativitate Domini M CCC nonagesimo primo vigília Epiphanie Domini discretus Jacobus Mirayllo beneficiatus in sede existens pesonaliter ante januam sacristie sedis predictae ut procurator honorable Dominici Poncii canonici et precentoris dicte sedis presentavit honobile Johanni de Peralta canonico et preposito eisdem sedis procuratorique ornamentariorum prefate sedis atque tradidit sibi dues coronas unam beate Marie et alteram Ihesu Christi benedictissimi eius filii pulcras et bene operatas cum diversis lapidibus vitreys cum diversorum colorum cum margaritis sive perllas et diversi mode operatas in quibus nichil deficiebat per satis completis in òmnibus et per omnia secundum suam qualitatem. Cum uno maçapa blanch in qua dicte corone stabant et conservabuntur dicte corone. Et in continenti dictus dominus

Johannes precentor qui supra et nomine procuratorio dictorum arnamentorum recepit illas et statim eas tradidit discreto Petro Januarii subsacriste dicte sedis ibídem presenti cum dicto maçapa blanch quas dictus Petrus Januarii subsacrista recepit sub custodia de sicuti et alia ornamenta promitens bene custodire e etiam de tribus omnibus dicte superius nominati petierunt sibi fieri et caetera. Testes sunt Guillelmus Carbó et Raymundus Martí presbiteri beneficiati sedis.

[f. 48v] Die III^a mensis decembris anno predicto quatenus primo dictus honorabilis dominus Johannes de Peralta procurator ornamentorum predictorum demonstravit ac manifestavit que ipse emerat duos palmos aureos novos viridis sive lo camp vert e obrats d'or de pecuniis dictorum ornamentorum et ad opus [?] cum ymaginibus sive baboys seu figures de cervo cum cathenis et collibus et rams al pices davant e ocells que tenen lo cap de la cadena la que dels dits draps lo qual avia comprat d'en fres de Fontdevila per preu de xxviii florins.

E l'altre dels dits draps es axi matex vert ab grius d'or ab una ploma quels ix del bech lo qual avia comprat de la manumissoria d'en Capdevila Calbó artiaça condam de Benasch per preu de xxiii florins.

Quos pannos dictus dominus Johannes de Peralta procuratorio nomine quo supra comendavit et comendando tradidit discreto Petrus Jaunarii subsacriste ibídem presenti qui illos in custodiam et veram comendam recepit et tenere confessus fuit sicut et alia ornamenta dicte sacristie.

Item unum ventall de plomes de pago ab la coha sive peu dicte fuster posit gentil e pintat. Item ii altres que avia dat Ramon Salvador an Oller la i es trencat.

Item unum foger d'acer cobert de fusta per ascalfar les mans del prevere qui diu missa en lo yvern lo qual costa xx sous satisfets. Testes sunt disdreti Antonius Gombau e Joahnnes Amat.

[f. 49r] Anno Domini M^o CCC XC secundo.

Die sabbati xxiii mensis marcii anno predicto honorabilis Johannes Exemeniñç canonicus et procurator ornamentorum comendavit discreto Petro Januarii subsacriste dicte ecclesie ilerdense presenti et confitenti hec qua sequitur.

Primo unam casullam albam de panno sirico de a domàs cum orffresis amplitudinis trium digitorum ab sa stola e maniple del drap matex.

Item tres camis de tela de rams ab ses estoles e maniples.

Item dos amits d'aquella matexa tela.

Item II camis grosses de fadrins.

Item III tovaylloles petites flequades de seda blava las quals porten lo prevere e diaca e subdiaca al altar. E foren feytes de tres amits que eren en la sagristia.

Item una tovallola tota obrada de seda de diversos colos la qual fou trobada en la caxa que avia trencada en Sent Martí, la qual tovallola sevex a dir lo Evangeli.

Item IIIIE coxins que foren trobats en la dita caxa dels quals II son blancs obrats de seda he hay senyal de Moncada. Item los altres dos de drap d'or, oldans no valen res les cobertes.

Item II coxins de drap d'or per al altar maior.

Testes sunt Simon Pocullull et Raymundus de Vila Sayna beneficiati sedis.

[f. 49v] Die XXVI mensis aprilis desús honorabilis Johannes Exemenic ornamentarius qui supra comendavit dicto Petro Januarii subsacriste hec que sequuntur.

Primo IIIIE peçes de cortines vermelles de seda de tercellí de Genova ab ses floquades de seda de diverses colós negades de frez d'or stret

Item altres IIIIE cortines vermeylles de tafetà negat d'or.

Item I sobre cell d'aquell drap matex folrat de thela vermella, no es folrat ara lo dit sobrecel.

Item dos draps vermeylls de seda de tercellí de Jenova per al altar maior, vergats de fres d'or ab son funeral de la color matexa.

Item una caxeta nova de xop en la qual vingueren los canelobres que comprà micer Ramon Pastor.

Item IIIIE camis nous de fadrins.

Testes sunt discretus Bernardus Gibert et Berengarius Gilabert.

[f. 50r] Capeles novellament feytes.

Primo capa honorable G. Stanyi de Navés de vellut blau ab seyals de naus de fil d'or tota brodada ab la fresadura d'or e ab ymages, folrada de thela blava.

Capa de mossèn en Pere de Sent Clement de drap d'or de domàs ab lo camp blau e la fresadura d'or ab ymages, ab senyal de seynt en lo capell e davant el pits.

[Afegit al marge esquerre: «eiusdem infra»] Capa de mossèn en Johan Exemeniç de drap d'or lo camp vermeyll folrada de celdat blau e ab fresadura d'or ab ymages de la Passió, ab son senyal al capell e davant els pits, lo camp d'or e set fogaçes vermelles.

[Afegit al marge esquerre: «capa Bernat de Vallonga»] Die iovis xxiii mensis octubris anno xc^o tercio predicta capa fuit mutata. Quam sicut erat promissus dicti honorable Johannis Exemeniç nunc est honorabile Bernardi de Vallonga canonici que illam vendidit sibi et sic remanet presentes dictum subsacristan per et nomine dicti Bernardi de Vallonga. Fuerit tament o abrasi seu levati dicta signa sive senyal de Exemeniç.

[Afegit al marge esquerre: «Capa Johannis Exemeniç»] Item eadem die dictus honorabilis Johannes Exemeniç dedit ac tradidit realiter suam capam processionale quam noviter emerat discreto Ramon de Vila Sahyna locumtenente subscripte que cape est de vellut blau domasí sive tauris seminata de rosis albis perfilades de fil daur ab algun florejament, forrada de çendat vermeyll e ab los senyals que solien eser en l'altra capa suam quaix semblants, a senyal de Moncada. Testes sunt Matheus Gaçol senyor et Vincentius de Castro beneficiatus sedis.

[f. 50v] Die veneris xxa mensis decembris anno predicto scilicet xc^o tercio dictus honorabilis dominus Johannes.

[f. 51r] Die veneris xx mensis decembris anno predicto scilicet xc^o secundo dictus dominus Johannes Exemeniç deposuit ac comendavit dicto discreto Petrus Januarii subsacriste predicto quedam jocalia infrascripta que de novo fuerunt empta et facta per ipsum in dicta sede sive ad ipsius opus que sibi tradidit presentia mi notarius. Testes infrascripti.

Primerament ii dalmaticas blanques de diaspre blanch brodat daur, forrades de thela blanca, sive brocat d'or ab sos peraments de drap daur vermeyll, ab ses stolas e maniples. Diu en Valero que a la sepultura de Senta Pau fo venuda la una ab un amit camis e çinyvel per en Tristayn de Navés la doncs ornamentar.

Item una cappella verda de drap daur, ço es casulla e dalmatigues ab ses estoles totes verts, forrades de thela blava, ab sos camis de drap de Ienova que es thela prima e ab sos amits e ciynells, son los camis e els amits ab peraments de drap vert daur de domàs brochat.

Item VI tapits sive catifes peludes a manera de drap de vellut.

Item IIOS draps de seda la I vert per als confessos, l'altre panpolat de seda ab lo camp groch floquats e folrats de tafetà real, dient en Ramon Aleró que capes nan feyt als fadrins entre temps que en Tristayn de Navés fo ornamenter.

Item unes manxes petites per espolsar lo retaule.

Testes sunt Dominicus de Jeusa beneficiatus sedis et Ferrarius Fonte Ville beneficiatus monasterio Rotense.

[f. 51v] Die sabbato xxv mensis januarii anno domini M^o CCC^o XC^o tercio dictus honorabilis Johannes Exemeniç procurator ornamentorum deposuit et comendavit noviter dicto Petro Januarii subsacriste eam que sequuntur.

Primo unum turibulum argenteum novum Totum album tam est supra.

Item dues canatellas argenti deauratas.

Item unam navetam argenti deauratam ad opus turibuli de auram.

Item VI vels vermeylls çendat listats de auro.

Testes sunt discreti magistri Simon Volós et Raymundus Aleró et Guillelmus Alegret.

Postea die iovis XIII° mensis marcii anno XC^o tercio dictus honorabilis Johannes Exemeniç comendavit discreto Petro Solerii subsacriste que sequuntur.

Dues lines de seda blanca de adomàs per al altar maior en les ores, ab listes vermeylles e morades.

Testes Petrus Januari et Simon Pocullull.

Postea die sabbati XX mensis augusti anno predicto fuit comendatus Romeo de Vila Sahayna locumtenentis subsacriste unum camis cum suo cinyier cum cingulo albo de filera operato de seda, et camis e amittus sunt cum peramentis pulcerrimis cum ymaginibus que fuerunt honorable Johannis de Peralta set fuit dictum eidem Johanni lote istorum altres camis e amits per ques deuen abatre dels damont scrit que son XXVII ut patet super lites post solum non receperit ni XXI ut patet ibídem iam est supra.

Testes sunt Antonius Gaya et Raymundus de Guardia.

[f. 52r] Die lune pridie kalendas junii anno Domini Millessimo CCC^o XL quarto venerabilis dominus Guillelmus de Occulo Molendinorum canonicus ilerdensis arrendator sacristie ilerdense et fructuum eiusdem fecit

inventarium de rebus infrascriptis omissis custodie sacristie inventis in domo sacristie seu sacrario ecclesie ilerdense presente venerabili domino Guillelmo Jacobo de Solerio canonico ad hoc per venerabilem capitulum assignato et presentibus et per testibus ad hoc vocatis discretis Guillelmo de Girona, Bernardo Natalis, Johanne Calaff beneficiatis dicte ecclesie et Francischus Caneti presbitero ilerdense.

Et primo invenit in dicta domo septuaginta et septem capes sive pluvialia de melioribus.

Item unum pannum aureum per capa non est modo que est facta prius noviter alia capa de Vyll de [...].

Item ex alia parte triginta et octo capes minoris valore et sic sunt in summa omnes cape predicte cum dicto panno aureo centum et sexdecim computatis tantum in istis IIIOS capis que predictis sunt erant ultima predictis quinque aliem capis.

Item capellam defunctorum videlicet casulam dues dalmaticas et tres capes.

Item capellam specialem.

Item unum baculum pastoralem cum duobus lapidibus vitris.

Item unam mitram de qua deficiunt XII lapides.

Item pectem [?] eburneum.

Item quasdam cirothecas albas cum smaltis magaucis seu perlis et aurifrisio.

Item quandam toveylolam cum floccis sericis.

Item casulam, dalmaticam, tunicam domini Poncii de Vilamuro episcopi cum suis apamentis.

Item dalmaticam et tunicam et casulam domino Poncii de Aguilanido.

Item unam capellam cum suo apamento, exceptis camis que dicta fuisse domini Guillelmi Araynis quondam episcopo.

[f. 52v] Item capellam domini Petri Rege episcopi quondam in qua est casula, dalmatica, túnica et camisia cum suis apamentis.

[Al marge esquerre: «due deficiunt»] Item octo casulas cum quatuor que dicuntur cause [?] in capellis sancti Petri, Sancti Michaelis, Sancti Jacobis et Sancti Antonini.

Item VI dalmaticas albas.

Item quatuor dalmaticas.

Item tresdecim dalmaticas diversorum colorum quasi antiquas.

Item duas capellas domini Guilaberti quondam episcopi gerundensis scilicet unam viridem in qua est casula, due dalmàtice, stola et manipulum, et alia de violat scilicet casula dues dalmaticas stola et manipulum.

Item VI mantella ad opus ymaginis beate Marie et tres cots sunt tres antiquati.

Item tres mantellos per ymagine Ihesu.

Item duas coronas de perles.

Item unam coronam de perlis ymaginis beate Marie.

Item unam coronam de perlis Sancte Marie.

Item decem paria pannorum per aparemento altaris, quorum quatuor sunt antiquatam.

Item duo pulcra frontalia.

Item VII coxinos.

Item alios duos coxinos parvulos de sindone rubeo.

Item XIII pallas altaris seu linas quarum quatuor sunt operate de serico et una alba est ornata cum filo albo et alie sunt albe et alique earum virgate.

Item duo velamina rubea unum scilicet per altari et aliud per calice.

Item quinque velamina cum opere de auro et unum velamine nigrum.

[f. 53r] Item XIII paria velaminum de serico antiquata et in parte vetustate consumpta.

Item X paria velaminum de lino.

Item IIII sendalia.

Item IIII pannos ad opus Evangelisteri quorum est operatus de serico.

Item XIII camis cum suis cinceteriis deficit unum camis que inde fuerunt facti amits.

Item quinque tovayloles operate cum serico.

Item unam tovaylolam cum floccis de serico.

Item aliam tovaylolam cum aurifrisio et opera morischo.

Item quinque manutergi.

Item duo habeua lequorum.

Item III cintas sericas.

Item quoddam cantanum antiquatum cum botonibus.

Item unum pulcrum velamen de serico.

Item quandam caxetam de fust in qua sunt multe pecie de fres de capes de casules cum quibusdam peciis de faldes de colas de punyets diversorum pannorum.

Item XXIII camis as romanes et camis, una camisia fuit amissa.

Item II cruces operatas de argento cum smaltis.

Item Lignum Domini afixum in cruce ornata cum perlis et magio cum suo pede. Item aliud Lignum Domini novum superauricum in que sunt diverse reliquie.

Item III cruces parvas operatas de argento antiquas.

Item II cruces magnas de cristayl cum suis pedibus.

Item III cruces de opere de limoges et unam de lauto.

Item II candelobra de argento.

Item XIII candelobra de lautó.

Item VIII ysopum de argento.

Item III toribula de argento.

Item unam naviculam de argento.

Item II cuyleres de argento.

Item II afiblays de capa.

Item v pedres de vidre.

Item II pecias parves argenti que videbitur candelobrorum.

[f. 53v] Item III topina.

Item II mordaces.

[Al marge esquerre: «dèficit»] Item palm de ferro fracta.

Item III naviculas de lauto de limoges.

Item III bacins de leutó de limoges.

Item VIII textum de Veteri Testamento cum ymanibus argenteis et lapidibus.

Item unam aram de jaspi operatam cum lapidibus et ramagio de argento.

Item II tabulas operis de limoges cum ymanibus.

Item quendam baculum pastoralem cum ymaginibus crucifixi ex utraque parte ornatum cum lapidibus et ramagio de argento.

[Al marge esquerre: «Item I altera».]

Item unam mitram aurifrisatam que dicitur fuisse domini Poncii Aquilano condam episcopi.

Item unam mitram albam et aliam per pueris.

Item aliud caput baculi pastporalis de leuto.

Item quandam cupam de cristayl cum suo pede et cohopenorio ornatam de argento.

Item quandam custodiam de cristayl ornatam de argento cum lapidibus et duobus angelis et pede et sunt quinque pecie.

[Al marge esquerre: «non est».] Item aliam custodiam antiquam de lautó cum sua cruce.

Item unum calicem et patenam de argento ornatam cum lapidibus et smaltis.

Item VI calices de argento deauratos intus et externa.

Item VI calices de argento et sunt IIIIO sine patenis.

Item II canatellas de argento.

Item II canatellas de opera de limoges.

[Al marge esquerre: «deficit unus cum perlis et lapidibus alii sunt».] Item III anulos pontificales, II ornatos cum lapidibus et perlis et alium cum lapidibus.

Item unum anulum puerorum.

[Al marge esquerre: «dèficit medietas unius spinguarum».] Item III spinguas magnas de lauto ornatas cum lapidibus.

Item IIII modicas.

[f. 54r] Item unum crismale argenti.

Item II capsas eburneas.

Item unam custodiam parvam de cristayl ornatam.

Item VIII crismale de cristayl.

[Al marge esquerre: «est sed dèficit cohoperitorium».] Item unam capsam de cristayl cum cohoperterio fracto.

Item VIII pecias de cristayl.

Item duos bacinus de argento.

Item una cooperta Evangelisteri.

Item aliam Pistolerii et sunt ambe albe.

Item una mitram cum perlis smaltis et smaltis et lapidibus [al marge dret: «defiiciunt v lapides»].

[Al marge esquerre: «sunt duorum valitos».] Item III pannos lineos ad ponendum ostias et panem benedictum.

[Al marge esquerre: «sunt duo sed alii sunt ex totum consumpti».] Item IIII pannos per manibus tergendis, non sunt III° que fuerunt rupti seu consumpti.

Item III pannos ad coperiendum tecam.

Item X pannos albos ad cohoperiendum tempore Quadragesime altaria sanctorum Petri, Michaelis, Jacobi et Antonini.

- Item III cortines stantes circum circa altare beate Marie in Quadragesima.
 Item pannum seu copertorium lineum tabernaculi dicti altaris.
 [Al marge esquerre: «Sunt sed in degent reparatione».] Item IIII cortinas de cendato ad signum reguale eiusdem altaris.
 Item quatuor cohopetoria de serico seu de cendato faliato quorum unum est de sindone seu panno croceo.
 Item aliud de panno lineo livido.
 Item IIII cortines seu paramenta parietum diversorum colorum.
 Item alias duas vetustate omnino consumptas.
 Item duas cortinas de lana cum ymaginibus et signis Petri Molinerii.
 Item IIII pecias panni aurei stantes retro altaris.
 Item unum cohopertorium de corio supra altare beate Marie.
 Item III tecas seu cofinos ad pedes ymaginis beate Marie.
 Item III tabulas in duabus quarum sunt alique istorie et in alia alique picture.
 Item duas tecas ornatas cum ebore.
 Item III tecas depictas.
- [f. 54v] Item tria monumenta de limoges.
 Item II tecas antiquatas ornatas ebore.
 Item III tecas modicas.
 Item I alcubeta de sindone.
 Item unam caldera.
 Item I cedryll [al marge esquerre: «defficit»].
 Item unam catedram episcopalem, et dicitur que dominus episcopus tenet duas alias et unum pannum per càtedra cohoperianda [al marge esquerre: «est una càtedra cum uno panno»].
 Item duas astes per portando vexillum de cendato cum ymagine beate Marie.
 Item octo bordons cum cristayllis.
 Item unam lanternam de corn.
 Item unam squillam que portatur eunde ad comunicandum.
 Item alias duas lanternas de cory.
 Item I torn de ferre.
 Item duas coptas de corporalibus sericas.
 Item unes balançes e una caxeta.
 Item unam caxetam ornatam de ramas de banuç.

- Item II pentena eburnea [al marge: «deficit unam»].
- Item II calices destayl, sunt a Sent Michael e a Sent Antoni (non invenimus bene [...] quibus [...]).
- Item IX tapits (sunt septem).
- Item aliqua aparamenta minuta modia valoris.
- Item duos angelos ligneos.
- Item IIII ostiés de ferre.
- Item III ventayls de plomes [al marge: «sunt putrefacti»].
- Item II torns per empressar libres.
- Item III setis.
- Item I scabellum.
- [f. 55r] Item I caldereta per tenendo incensum et aliquas pecias de limoges.
- De libris.
- Biblia.
- Flos Sanctorum [al marge esquerre: «est deficit unum quintum»].
- Rationale.
- Salterium glosatum.
- Hugucium [al marge esquerre: «reparatione»].
- Diurnale.
- Tria Salterio.
- Item I salterium domini Decani.
- Predicti sunt afixi in coro (els psaltiris esmentats) [al marge: «sunt ve Salteria et indigent reparatione»].
- Item II Salteria antiquata.
- Item V volumina Lectionariorum sanctoralia [al marge esquerre: «deficit unum et indigi reparatione»].
- Item IIII Ferialia.
- Item II volumina antiquata Biblie.
- Item VIII volumine in quo est aliqua pars Breviarii antiqui [al marge: «sunt XV quaterni dicti breviarii»].
- Item IIII Oficiers.
- Item alter Oficier et est in capella Sancti Petri.
- Item duo volumina Psalmarum [al marge esquerre: «sunt duo et alium pecie duorum aliorum»].
- Item IIII volumina Responsoriorum sanctoralia et ferialia.

- Item II volumina Invitatorum (tenet unus vicarius Sancti Petri).
 Item III Missales quorum alter est in capella beati Petri.
 Item unum volumne Evangelisteri et Epistolerii (est in capella Sancti Petri).
 Item unum Evangelister.
 Item II Pistolers.
 Item Collectarium [al marge: «est sed indiget repararione»].
 Item librum de la Pretiosa.
 Item librum de la Consueta.
 Item librum de Aniversariis.
 Item librum Completorii.
 Item unum librum de Actibus Apostolorum.

- [f. 55v] Item alter de Consueta.
 Item fuerunt inventa numerando in quodam archibanch XXXVI volumina diversorum librorum.
 Item VIII libri parvi modici valoris ut videbatur est XIII quaterna diversarum scriptarum.
 Item in dicta domo quandam casulam duas.
 Item duas dalmaticas que fuerunt Petri de Vallibus quondam vicarii Tamariti cum casula cum suis aparamentis.
 Item I bací de leuto.
 Item IIII botons de perlis qui fuerunt elevati de una capa alba.
 Item unum anulum aureum cum lapide de saphir qui servat domine Guillelmi de Crudilis episcopi gerundense.
 Item VII pannos lini albos.
 Item IIII velamina per pueris et representacione Resurrectionis.
 Item VI camis.
 Item vestimentum rubri coloris sacerdotale et diachonale cum suis aparamentis completum quod dedit dicte ecclesie dominus cardinalis sacrista.
 Item I cercapeu de ferre.
 Item I manxetes.
 Item aliquas stolas et manipula antiqua.
 Numerati [?] nonas junii anno Domini M CCC XL VII veneris Michael Habonis procurator domini sacriste fecit inventarium de omnibus hec scriptis et receptis per eum a Dominico Peregrini subsacrista que omnia dictis Michael tradidit seu comisit Petro de Rubione, Raymundo de Vi-

lolla et presenribus idibus junii predicta omnia confessus est se tenere Martinus de Vilaplana beneficiatus ecclesie ilerdense per dicto Michaelae qui absolvit ab ipsis dictus Petrus. Testes Johannes Calaff et Michael de Podiolo beneficiati dicte ecclesie ilerdense.

xix kalendas februarii fuit fectam presens in inventarium presentibus testibus Arnaldus Darqual scolari et Arnaldo de Girona pulsatore sedis per dominum Bernardi de Fornell et Dominicum Peregrini ambius capitulum hec [...].

I capa Geraldí de Santo Germano.

Alia Bernardi Cescomes.

Alia Berengarii de Cortilis.

Alia Guillelmi Raymundi de Moncada.

Alia Raymundi de Valle.

Alia Bernardi d'Albi.

Alia Raymundi de Soler.

Testes sunt Guilelmus de Solerio [molt esborrat...].

[f. 56r] Item die mercurii ultima die marcii anno xc^o quinto honorabilis Antonius Perpiniani ornamentariuss novus comendavit discreto Romeo de Vila Sahyna subsacriste Ilos pannos aureos la 1 imperial qui fuit d'en Timor (folrat de tela negra) e l'altre de mossèn en Johan de Peralta, aquest d'en Peralta fos mes a peramens de dalmatigues e de camis. Testes Ferdinandus de Lorenç notarius et Johannes Sala solaris.

Die lune xiiii mensis madii honorabilis Tristanus de Navés ornamentarius comendavit eaque sequuntur Raumundus Aleró que non tenet in inventario.

Primo iiiii tovailloles de les tres, ii blanques e altra de censat listada.

Testes Romeus de Vilasayna et Petrus Janer.

Prefatus Raymundus Aleró confessus fuit recepisse a venerabile Tristano de Navés olim ornamentario ea que secuntur.

Primo unes tovaillles listades de blau ab ferradura de ase, de seda cenada ab flor de liz d'aquela matexa seda.

Item una linea bela ampla ab listes vermelles.

Item una tovallola barrada d'or als caps morada longa morisca.

[f. 56v] Les coses daval scrites son trobades en la secretaria que no eren en aquest avantari les quals per descarech seu en Ramon Aleró designa segons ques seguex.

Primerament una capela de çeytoni morat, es a saber casula, II dalmàtiques, II stoles, tres maniples. La casula ab fresadura ab ymagues dobles.

Item altra capela de diaspre blanch d'or, es saber casula e II dalmatiguues, II stoles, III maniples, II colars, la fresadura de la casula es ab ymages dobles.

Item la capa d'en Berenguer Vicent quondam archiacha de Benasch de drap d'or damasquí folrada de tafetà vert ab seynal de pera.

Item la capa del papa de drap blanch ab plomes de pago ab seynal de luna. forrada de tela blava.

Item la capa de Johan de Requesens de drap blach ab aguiles d'aur que ten la levre en les mans ab III botons de fiyl d'argent, los dos els altres daurats, folrada de tafeta vermeyl, ab seynal de roch.

[f. 57r] Item la capa d'en Domingo Doso de drap d'or de damasquí ab seynal de os, folrada de tafetà vermeyll.

Item dues cobertes de velut vermeyl als libres Evangelister e pistoler desus [...] continguts.

Item dues tovaylloles la una vert e l'altra groga de seda folrades de trafetà barat real.

[f. 57v] Die lune XVIII mensis novembres anno Domini MCCCXC octavo discretus Raymundus Aleró olim subsacrista reddidit predicta omnia signata per literam de P. Venerabile domino Johanni Senan sacriste sedis ilderdense qui predicta omnia et singula comendavit discreto Petro Serrani presbitero et ipsum Petrum possuit in subsacristanus et absolvit dictum Raymundum Aleró et bona sua de predictis per eum ut predicat restitute. Et dictus Petrus Serrani recepit et confessus se fuit recepisse et tenere in comanda per venerabile domino sacrista predicti omnia et singula per literami P. signata ut superius continetur in presenti inventario.

Testes sunt discretus Guilelmus Çescala presbiter beneficiatus in sede et Berengarius Riart clericus scholaris venerabile domini sacriste prefati. Die matex [sic] IX mensis marcii.

Primo I capa d'argent apellada crismella que servex al bisbe com conferme.

Item dos tancados de libre d'argent sobredaurats ab ymages ab sos patges de seda.

[f. 58r] Anno Domino M CCCC^o secundo.

Est autem sciendi que die XII^a mensis julii anno predicto honorabilis dominus Johannes Senant recognovit huiusmodi inventarium una mecum notarius huiusmodi et testes infrascriptos que omnia tenebant proximus discretus Berengarius Riart subsacrista olim. Et reddidit omnia pro ut scripta sunt et alio libro sive inventario manu predicta dicti domini sacristane scripta. Et ea recognita et per dictum Berengarium ut predicta reddita et tradit idem dominus scripta comendavit discreto Petro Guiu presbitero ibídem presenti et recipienti qui omnia predicta dicto libro per dictum sacrista scripta receperit manuale et realiter qui Petrus Cirbent [?] in comenda recepit ad iuravit ad Sancta IIII^{or} Evangelia bene fideliter custodire commodum. Ecclesie et dicte sacriste utiliter procurando et omne dampna per posse evitando per quibus obligavit se et omnia bona sua habitudine et havenda. Testes discretus Raymundus Aleró et Romeus de Vila sayna presbiteri beneficiati in sede.

Et in continenti recepte preditis per dictum Petrum ut predicta dictus dominus sacrista absolvit et diffiniunt dictum Berengarium Riart de promissis omnibus in dicto inventario sive libro manu dicti domini sacriste que teneatis absolveris ipsum ab omni inventario [?] accion et caetera. Testes ut superius.

[f. 58v] Ihesus Anno Domini M^o CCCC tercio, VIII die augusti.

Die mercurii VIII^a mensis augusti anno predicto honorabilis Pascasius Daltet canonicus ornamentarius hoc anno comendavit et tradidit realiter discreto Petro Guiu subsacriste hec sequitur.

Primo unam cappellam completa de diaspre negre brocat d'or ço es ocells de or, ço es casulla ab sa fresadura e stola e maniple, dalmatigues diaconal e subdiaconal ab II stoles e dos maniples, e dos collas. Es un quen fall I maniple del diaca ho subdiaca que noy basta lo dit drap.

Item III capes processionalis d'aquell drap matex ab ses belles fresadures e sa tovallola ho drap de li a quiscuna fresadura de les dites fresadores.

Item una thela de lenç hon estan enbolcades totes les dites casulles. Et est sciendum que de omnes casulas et dalmatigues et omnia alia predicta emit et deportavit seu deportari fecit honorabilis Johannes Englada archidiaconus Terantone de Barchinona dicto anno. Testes Bernardus Serra et Laurentius Vallés feneficiats en la Seu.

XIII die augusti anno CCCC^o predicto. Die mercurii XIII.

[f. 59r] Anno Domini M^o cccc^o septimo.

Die sabbati XXI mensis madii anno predicto scripta d'en dominus Petrus de Cratacorps bachellarius in decretis procuratore reverendi domini Petrus Dei gratia episcopi ilderdense in remote agente nomine procuratorio dicti domini episcopi que preresentavat dominis de capitulo unum pulcrum pallium album de domasquí cum suo frontali eiusdem coloris ad opus altaris maioris sedis ilderdensis cum figuris sive armis dicti domini episcopi in ambobus et in dicto pallio in medio eius ymago virginis Marie cum Ihesu in branchis suis quos tradidit et comendavit venerabilem Johanni de Alfagerino canonico locumtenentis ornamentarii per venerabile Berengario Gilabert canonico ornamentario alestati [?] qui Johannes acceptat me et pro accepte havuit. Et in continenti comendavit discreto Romeo de Vila sayna subsacriste qui custodiat una cum aliis ornamentis et etiam.

Testes sunt venerabiles Johannes Nicholay iurispacis, Johannes Amat et Laurentius Januarii beneficiati in Sede.

Anno a Natiivitate Domini M^o cccc^o nono.

Die iovis septima mensis febroarii anno predicto honorabilis Marthinus Boyx ornamentarius Sedis Ilerdensis tradidit realiter et de facto discreto Romeo de Vilasayna presbitero subsacriste prefate Sedis textum Evangeliorum copertum de argento deaurato intus [...] aperte exteriori sunt triginta lapides vitrey diversorum colorum videlicet coloris rubey et lividi. Item in una parte est ymago Magestatis cum quatuor evangelistis, in altera vero parte est ymago crucifixi et ymagines Sancte Marie e Sancti Johannis. Et super crucifixum est soll et luna. Et in octo corni sive cantons dicti textus sive libri clauditur in una parte cum duobus gafetis argenteis deauratis. Testes discreti Simón Pocoluyll et Stephanus Burell presbiteri beneficiati in Sede predicta.

[f. 59v] Item die eadem proxime dictorum mensis et annus predictus honorabilis Marthinus Boyx ornamentarius tradidit realiter et de facto quatuor capes de velut vermeyll que sunt scolari de capitulo et fuerunt facte de tribus capis de velut vermeyll que erant satis magne et ad Servizio presbiterorum que quidem toti cape erant scripte in inventario supra et fuerunt ibídem cancellate. Testes qui supra.

